

№ 51 (565) 23 грудня 2010 року

ПРОФСПІЛКОВІ

www.profvisti.org.ua

всеукраїнська профспілкова щотижнева газета

ВІСТІ

НОТА БЕНЕ

КОМУ ЗАВАЖАЮТЬ
ПРОФСПІЛКОВІ КУРОРТИ?

8

ГОЛОВНИЙ РЕСУРС

СОЦІАЛЬНИЙ КАПІТАЛ

Є ЗАПОРУКОЮ РОЗВИТКУ ЧИ ЗАНЕПАДУ СУСПІЛЬСТВА.
ЯКА Ж ЯКІСТЬ ЦІЄЇ КАТЕГОРІЇ В УКРАЇНІ?

10

2 СТОЛИЦЯ ВИМАГАЄ ЗМІН

6 НА ЗАКЛАННІ – ЛЮДИ ЗАВОДУ ВЖЕ НЕМАЄ, А ПРАЦІВНИКИ ЗАЛИШИЛИСЬ

12 УЧИТИСЯ ЖИТИ З ВІЛ ДІАГНОЗ – НЕ ПРИВІД ДЛЯ ДИСКРИМІНАЦІЇ

13 ОБ'ЄКТ «СКЕЛЯ»

ВІТАННЯ

КОЛЕКТИВУ ДЕРЖСЛУЖБИ ЗАЙНЯТОСТІ
З НАГОДИ 20-РІЧЧЯ

Від імені Федерації профспілок України прийміть найщиріші вітання з нагоди 20-річчя від дня створення Державної служби зайнятості! За роки, що минули, зроблено багато, і найголовніше – в Україні створена і функціонує дієва система захисту від безробіття, ефективно реалізується соціальна політика держави в сфері зайнятості населення та забезпечення трудових прав

громадян, доведено ефективність соціального діалогу на практиці. Бажаємо всім міцного здоров'я, наполегливості та ефективності дій, спрямованих на досягнення нових позитивних зрушень на ниві соціального захисту, вдячності громадян за вашу працю. З повагою

ВАСИЛЬ ХАРА,
ГОЛОВА ФПУ

З'їзди

РОЗВІДНИКІВ НАДР
ПІДТРИМАЮТЬ?

15 грудня у Будинку спілок відбувся V з'їзд Профспілки працівників геології, геодезії та картографії України. У його роботі взяли участь заступник Голови ФПУ Сергій Українець, представники державних установ, громадських організацій, міжнародних галузевих профспілок. Делегати обговорили результати роботи профспілки за останні 5 років, було розглянуто проблеми, які потребують негайного розв'язання на національному рівні. Це, зокрема, фінансування державних за-

мовлень за виконані топографо-геодезичні та геологорозвідувальні роботи, ліквідація заборгованості із заробітної плати, реорганізація підприємств, зайнятість працівників і скорочення робочих місць, охорона праці тощо. Також було відзначено, що пріоритетом у співпраці із роботодавцями та представниками влади має бути соціальне партнерство. Головою профспілки на наступний період переобрано Віктора Супруна.

ТЕТЯНА РУБАН, «ПВ»

НА КОНТРОЛІ – ПИТАННЯ
ВИПЛАТИ ЗАРПЛАТИ

Минулого тижня у столиці відбувся V з'їзд Профспілки працівників рибного господарства України, в роботі якого взяв участь заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк. Із доповіддю про підсумки діяльності профспілки за звітний період виступив її голова Михайло Петров. Він зазначив, що профспілка здійснювала представництво працівників галузі на всіх рівнях, Центральна рада постійно контролювала хід виконання Галузевої угоди. Участь профспілки в

роботі комісії ФПУ дала позитивні результати – пропозиції щодо виплати заробітної плати в першочерговому порядку завдяки спільним зусиллям із ФПУ нарешті були реалізовані. Делегати з'їзду визначили завдання на наступний період, затвердили Концепцію розвитку профспілки на 2011–2015 роки, сформували виборні органи. Головою профспілки обрано Михайла Петрова.

ВЛ. ІНФ.

ПРІОРИТЕТИ ВИЗНАЧЕНО

Минулого тижня у Києві відбувся V з'їзд Профспілки працівників споживчої кооперації України, у роботі якого взяли участь заступник Голови ФПУ Сергій Українець, голова Правління Центральної спілки споживчих товариств України Станіслав Бабенко, інші представники організацій та установ. Делегати проаналізували ді-

яльність ЦК профспілки за останні 5 років, визначили завдання на наступний період. З'їзд схвалив пріоритетні напрями діяльності профспілки на 2011–2015 роки, сформував виборні органи та комісії. Головою профспілки одноставно обрано Володимира Левицького.

ВЛ. ІНФ.

ЗВІТИ Й ВИБОРИ

Делегати конференції представляли 4081 первинку 27-ми членських організацій Київської міськпрофради

ПРОФСПІЛКИ СТОЛИЦІ –
ЗА ЗМІНИ

17 грудня у Будинку спілок відбулася X Київська міська міжспілкова конференція профспілок. У її роботі взяли участь близько 150 делегатів із більш ніж 4 тис. первинних організацій, а також Голова ФПУ Василь Хара, колишній голова Києва нардеп Олександр Омельченко та заступник голови КМДА Анатолій Голубченко.

Конференція заслухала звіт Ради об'єднання профспілок Києва за звітний період. Із доповіддю виступив голова міськпрофради Микола Верес. Він зазначив, що міськпрофрада на сьогодні – найбільше громадське об'єднання столиці, яке

налічує близько 705 тис. членів. Цьогоріч йому виповнилося 35 років.

У звітному періоді з ініціативи міськпрофради Київська міська тристороння соціально-економічна рада затвердила План антикризових заходів зі стабілізації ситуації в м. Києві на 2009–2010 роки. Пріоритетним залишається збереження існуючої системи колективного регулювання трудових відносин: колективними охоронено понад 95% первінок столиці. Міськпрофрада здійснює безплатний правовий захист членів профспілок.

Водночас усе ще залишається проблема заборгованості із виплати заробітної плати на підприємствах Києва. Внаслідок не-

обгрунтованого підвищення цін та тарифів, йшлося у доповіді, знизилася реальні доходи громадян. Під час обговорення доповіді делегати зазначили, що напруга у трудових колективах зростає, адже підприємства «прихватовують», перепродують або ліквідовують, доводять до банкрутства, люди залишаються без роботи й зарплати. За таких умов потрібні рішучі, наступальні дії профспілок.

У ході конференції були обговорені головні завдання профспілок на 2011–2015 роки. Новим головою міськпрофради обрано Валентина Мельника.

ІННА СИРОЇД,
«ПВ»

ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

“

У умовах посилення наступу на права трудящих, звуження соціальних гарантій профспілкам треба шукати нові підходи, методи впливу на роботодавців і владу, в тому числі й через акції протесту.

ЧИ ПОЧУЄ ВЛАДА
ОСВІТЯН?

Профспілка працівників освіти звернулася до Верховної Ради України щодо забезпечення у Держбюджеті-2011 гарантій освітянам на отримання житла; оплати праці на основі ЄТС; встановлення 20-відсоткової надбавки за престижність праці; підвищення розмірів стипендій студентам вишів та учням ПТУ не нижче прожиткового мінімуму.

Рішенням профільного комітету ВРУ, у засіданні якого взяла участь профспілкова сторона на чолі з головою ЦК профспілки освітян Георгієм Трухановим, Уряду рекомендовано доопрацювати структуру видатків у галузі для забезпечення її належного фінансування. Подальші кроки галузевої профспілки залежатимуть від того, чи почують можливість голос освітян.

ПС ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ

ПЛАНЕТА ЖУРАВЛІВ

У народі переселенців, власне, – мігрантів, зазвичай асоціюють із журавлями. Українців першими, ще у XIX столітті, прийняли Канада та Бразилія. Нині ж кожен із 33 мешканців планети є мігрантом, а понад 214 млн осіб щороку перетинають кордони у пошуках кращої долі, причому їхня кількість збільшується хвилеподібно. Напередодні Міжнародного дня мігранта, що відзначається у світі 18 грудня, повноважні представники Міжнародної організації праці (МОП) Василь Костиця та Міжнародної організації з міграції Манфред Профазі провели прес-конференцію. Очікувалося, що фінансово-економічна криза змусить мільйони трудових мігрантів повернутися додому. Однак Україна й далі втрачає як свої

активні трудові ресурси, так і інтелектуальний капітал. Як наголосив В. Костиця, головною причиною зростання міграційного тиску є неспроможність держав в умовах глобалізації створювати нові робочі місця для своїх громадян. Оскільки нині увесь світ стикається з проблемою трудової міграції, то перед урядами постало питання виробити якісну відповідну політику. «Коли міграція під контролем, – вважає М. Профазі, – це на користь усім сторонам – як країнам походження, так і країнам перебування». Це підтверджується на практиці: грошові перекази та сплата податків у сфері трудової міграції відчутно підтримують бюджети різних країн.

ТЕТЯНА МОРГУН,
«ПВ»

ЗВЕРНЕННЯ

ВЕЛЬМИШАНОВНИЙ ВІКТОРЕ ФЕДОРОВИЧУ!

Ми, делегати V З'їзду Профспілки працівників споживчої кооперації України, які представляють 61,2 тис. працівників підприємств і організацій, звертаємося до Вас як до гаранта Конституції, сподіваючись на Ваше розуміння, сприяння і допомогу в нашій подальшій роботі на благо держави і народу України.

Споживча кооперація в Україні зародилася 144 роки тому і пройшла великий історичний шлях свого становлення й утвердження як соціально-орієнтована система, покликана повсякденно служити інтересам і потребам сільського населення. У вересні 2010 року виповнилось 90 років від дня створення Укоопспілки, яка є повноправним членом Міжнародного кооперативного альянсу. Система об'єднує понад 500 тис. пайовиків і обслуговує більше 5 млн селян. Упродовж нинішнього року кооператори продали населенню товарів на 4,2 млрд грн, надали побутових послуг на 680 млн грн, закупили у сільського населення продукції на 736 млн грн, виробили товарів народного споживання на 473 млн грн. Щорічно до бюджету і спеціалізованих фондів перераховується близько 1 млрд гривень.

Успереч складнощам останнього п'ятиріччя споживча кооперація України, відвоюючи і зміцнюючи господарську практику, помітно примножила свою присутність на сільському споживчому ринку. Але наша продуктивна праця, починаючи з 2006–2007 років, дискредитується групою авантюристів, що іменує себе громадською організацією «Національний комітет по боротьбі з корупцією» на чолі з В. В. Чорним. Робляться спроби нажити легкі дивіденди на фальшуванні діяльності споживчої кооперації, підміни її основоположних принципів, вивіреного досвіду багатьох десятиріч як на світовому, так і національному рівнях.

Перевірки, проведені в минулі роки органами прокуратури, внутрішніх справ, КРУ, податкової адміністрації не підтвердили фальшивку.

Суд визнав інформацію, що поширювалась В. В. Чорним, недостовірною і зобов'язав його вибачитись перед споживчою кооперацією, що до цього часу не зроблено.

Більше того, в 2010 році В. В. Чорний і його команда знову запустили в органи державної влади ту ж саму неправдиву інформацію за надуманими мотивами, що послужило підставою для масових перевірок у споживчій кооперації. Робляться спроби скасувати державну реєстрацію її суб'єктів господарювання, вилучити печатки та в інший спосіб припинити їх діяльність.

Ми не розуміємо, чому на ці лжезаяви і звернення цих проїдисвітів та шахраїв з такою запопадливістю і готовністю відгукнулися в державних інстанціях, прокуратурі, правоохоронних органах, податкових структурах, адже все це вже перевірялося.

Мало того, Генеральна прокуратура України, направляючи приписи і програми перевірок, вказує, що справа перебуває на контролі Адміністрації Президента України.

Вельмишановний Вікторе Федоровичу! Ми, делегати З'їзду, не віримо, що Адміністрація Президента України може контролювати відкриті брехню якогось проїдисвіта. Справа в тому, що громадянин Чорний, особа раніше судима за зґвалтування, зберігання і збут наркотиків, під прикриттям гучної назви громадської організації займається рейдерством, використовуючи зв'язки з народними депутатами України, які на його прохання направляють безпідставні депутатські запити в різні перевіряючі інстанції.

Уже протягом трьох місяців нинішнього року Прокуратурою України і її органами на місцях здійснюється перевірка всіх підприємств і організацій споживчої кооперації.

На жаль, все це не минає без наслідків.

Нехтується Закон України «Про споживчу кооперацію», де чітко визначено, що «державна гарантує додержання прав і законних інтересів споживчої кооперації та її членів» (п. 1 ст. 17) та «забороняється втручання в фінансово-господарську та іншу діяльність споживчих товариств, спілок та їх підприємств, установ і організацій з боку органів державної виконавчої влади» (п. 7 ст. 17).

Змінюється на негативне ставлення до керівників обласних і районних кооперативних організацій з боку державних адміністрацій на місцях. А голова Харківської державної адміністрації М. М. Добкін відкрито підтримує і схвалив деструктивні кроки Харківської облспоживспілки щодо її виходу зі складу Укоопспілки. Виходить, що діяльність організації, її керівників, що виконують соціальну місію на селі, дають щорічно в бюджет 1 млрд грн, держава ставить під сумнів, а брехня проїдисвіта приймається за істину.

Ми добре розуміємо, що в роботі підприємств і організацій, її керівників є багато недоліків і упущень. Не допускає помилок тільки той, хто нічого не робить. Але огульно звинувачувати всю систему, всіх керівників і працівників у нібито навмисних зловживаннях не має права ніхто. Ми маємо велику надію, вельмишановний Вікторе Федоровичу, на Вашу об'єктивну оцінку ситуації і допомогу, а також на те, що держава не на словах, а на ділі буде зацікавлена в розвитку кооперативного руху в країні як одного з перевірених часом реальних шляхів підвищення добробуту громадян України і на практиці гарантуватиме дотримання законодавчо закріплених прав членів споживчих товариств, їхніх майнових і громадських інтересів.

З великою повагою до Вас,

делегати V З'їзду Профспілки працівників споживчої кооперації України

®

ЛЮДСЬКОЮ МОВОЮ

Понеділкові наради у ФПУ охопили широкий пласт проблем: виконання нової Генугоди, вплив МВФ на реформування української економіки, урядові новації, судові розгляди справ за участі Федерації.

«ЛІКАРНЯНИ» – ПІД ПИТАННЯМ

Понад півроку не відбуваються засідання правління Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності – на жаль, урядова сторона заблокувала і чергову спробу вирішити нагальні питання, яких накопичилося таки чимало. Нагадаю, що з 1 січня запроваджується сплата єдиного соціального внеску, а тому кожен із соціальних фондів у країні має до цього відповідно підготуватися. Зокрема, хоча б прийняти свої внутрішні нормативні акти, на основі яких і працювати в нових умовах. А крім того, треба затвердити бю-

З нового року доведеться ретельно сплачувати за житлово-комунальні послуги

ВНУТРІШНЄ ЖИТТЯ

джет організації на наступний рік! Зрозуміло, що невирішення цих питань поставить під сумнів якість роботи фонду, як мінімум, на початку року.

Наразі ФПУ робить усе можливе, аби знайти вихід із цієї тупигової ситуації. Так, ініційовано схвалення пакету документів, що стосуються єдиного со-

ціального внеску, методом опитування. Крім того, Голова ФПУ звернувся до Прем'єр-міністра з відповідною Заявою, відбулася між ними і особиста розмова про неприпустимість такого стану справ. Тож розраховувати мого на швидку й чітку реакцію з боку виконавчої влади. Бо ж, як наголошує

профспілкова сторона, не можна допустити, щоб цей соцфонд, на сьогодні – і без того найпроблемніший, увійшов у новий рік непідготовленим.

АКТИВНО ГОТУЄМОСЯ ДО ДЕБАТІВ!

На засіданні Кабміну затверджено розпорядження про порядок проведення публічних громадських обговорень системних соціально-економічних реформ. Планується, що впродовж січня-лютого за участі профспілок, організацій роботодавців, науковців, експертів будуть проведені публічні громадські дебати з приводу тих проектів, які розробляють державні органи влади і які спрямовані на подальше вдосконалення законодавчої бази. Це стосується, зокрема, податкової системи, проектів Трудового і Житлового кодексів, законодавчих актів щодо реформування пенсійної системи. На сайтах відповідних міністерств мають бути опубліковані відповідні законопроекти і у двотижневий термін будуть розроблені графіки громадських дискусій. Тож у ФПУ закликають галузеві і територіальні організації відповідально і активно поставитися до обговорення всіх фундаментальних питань, від вирішення яких залежатиме доля кожного нашого співвітчизника.

ВОЛОДИМИР ПОЛЕТАЄВ,
«ПВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

ЗВЕРНЕННЯ

ФПУ у зв'язку з відновленням стягнення з громадян пені за несвоєчасне внесення плати за житлово-комунальні послуги

Президія Федерації профспілок України висловлює принципову незгоду професійних спілок у зв'язку з ухваленням 17 грудня 2010 року Верховною Радою України Закону «Про внесення зміни до статті 2 Закону України «Про тимчасову заборону стягнення з громадян України пені за несвоєчасне внесення плати за житлово-комунальні послуги», згідно з яким з 1 січня 2011 року відновлено стягнення пені за невчасну оплату населенням зазначених послуг. Верховна Рада України вже направила цей Закон на підпис Президенту.

Проект Закону було розроблено та внесено на розгляд народних депутатів Кабінетом Міністрів України ще в липні 2010 року. Спільний представницький орган всеукраїнських профспілок та профспілкових об'єднань на національному рівні, підтримуючи мету законопроекту щодо необхідності своєчасного внесення населенням плати за спожиті житлово-комунальні послуги, одразу заявив про своє категоричне заперечення проти скасування заборони стягнення пені для всіх категорій населення, оскільки однією з основних причин несплати послуг є масова заборгованість з виплати заробітної плати.

З 1 жовтня 1996 року, коли було запроваджено заборону на стягнення пені, до цього часу жодному Уряду не вдалося вирішити питання погашення заборгованості з виплати заробітної плати. Сума несплаченої заробітної плати на 1 листопада 2010 року становила 1 мільярд 284 мільйони гривень. При цьому загострюється питання низько-

го рівня гарантій оплати праці, насамперед, у працівників бюджетних установ. Профспілки впевнені, що поновлення з січня 2011 року стягнення пені за несвоєчасне внесення плати за житлово-комунальні послуги без усунення причин прийняття рішення про заборону її стягнення не забезпечить очікуваного покращення ситуації з оплатою зазначених послуг.

ФПУ звертається до Кабінету Міністрів України з вимогою переглянути механізм урегулювання цієї проблеми та внести законодавчі ініціативи щодо більш соціально виправданих шляхів, зокрема:

– відстрочити термін набуття чинності Законом України «Про внесення зміни до статті 2 Закону України «Про тимчасову заборону стягнення з громадян України пені за несвоєчасне внесення плати за житлово-комунальні послуги» до кінця 2011 року, тобто терміну, до якого Уряд зобов'язався повністю ліквідувати в Україні заборгованість із виплати заробітної плати;

– зберегти заборону стягнення пені з осіб, яким заборгували виплату заробітної плати або інших грошових виплат.

Вважаємо, що саме ці механізми запровадження пені дадуть змогу забезпечити дєвієсть заходів щодо умисних неплатників і сприятимуть зменшенню заборгованості населення з оплати житлово-комунальних послуг.

Від редакції: Коли номер готувався до друку, стало відомо, що Президент України підписав закон про стягнення пені за несплату житлово-комунальних послуг.

З ОЛІВЦЕМ У РУЦІ

РЕЗЕРВИ ШУКАЙТЕ
В ІНШОМУ МІСЦІ

Акція протесту ФПУ під стінами представництва МВФ

З 15 умов, висунутих МВФ (дефіцит держбюджету не більш як 5,5% ВВП, низка вимог до Нацбанку, державних і комерційних банків та ін.), найбільше занепокоєння викликають у ФПУ три пункти: заморожування зарплат працівникам бюджетної сфери, підвищення тарифів на газ для населення і пенсійного віку для жінок. У Федерації вважають, що шукати резерви наповнення держбюджету потрібно не в кишнях громадян, а в промисловому виробництві.

Щодо газу. За висновками фахівців, населення повністю покриває витрати на видобування вітчизняного газу, який споживає. Серпневе підвищення тарифів на 50% принесло державі додаткові 5 млрд гривень. Якби ці кошти вкладати в галузь як інвестиції, то в найближчому майбутньому кількість газових свердловин, а отже, і видобування дешевого вітчизняного газу, можна було б подвоїти. Заміна застарілого опалювального обладнання дасть змогу заощадити ще 7 млрд гривень. Тому ФПУ не бачить сенсу підвищувати тариф на 50% у серпні 2011 року.

Щодо пенсій. Дефіцит Пенсійного фонду (ПФ) становить 26,6 млрд гривень (у цифрі 60 млрд грн, яку часто називають, ураховано цільові доплати пенсіонерам із держбюджету). Всього в Україні близько 20 млн працездатних громадян, але лише 12 млн одержують

офіційну заробітну плату, відтак і відраховують кошти до ПФ. Тому найпершим завданням держави є виведення з «тіні» решти 7-8 млн осіб, які можуть поповнити ПФ не менш як на 13 млрд гривень. Окрім того, якщо уряд реалізує свої наміри щодо створення 640 тис. робочих місць щороку, до ПФ додатково надійде близько 19 млрд гривень. 13+19=32 млрд гривень, що з лишком покриває дефіцит ПФ.

Іще одним джерелом наповнення Пенсійного фонду має бути зростання заробітної плати. Сьогодні її частка у витратах на виробництво в Україні становить 6-7%, тоді як у країнах Західної Європи – 45%. Якщо держава зуміє переконати роботодавців збільшити частку зарплат у собівартості продукції хоча б до 9,3%, ПФ додатково одержить близько 42 млрд гривень. Підсумуємо: 32+42=74 млрд гривень. Тож чи варто підвищувати пенсійний вік для жінок, якщо економічний ефект становитиме лише 3,3 млрд гривень? І чи треба позбавляти молоді кадрові працівники на їхнє місце?

Коли ФПУ наводило ці цифри представникам уряду, складалося враження, що їх сприйняли. Проте питання досі залишається відкритим.

Щодо зарплати. Якщо зарплати працівників бюджетної сфери буде заморожено, то за межею бідності залишаться більш як 80% учителів і лікарів. Знизиться їхній життєвий рівень, що може призвести до зростання захворюваності та виникнення інших соціальних проблем. Знизиться їхня купівельна спроможність, унаслідок чого постраждає вітчизняний виробник. А все це – ланки одного ланцюга: немає реалізації – немає зарплат, а немає зарплат – немає відрахувань до ПФ і т. д.

**74 млрд
гривень**

знайшла ФПУ, щоб наповнити держбюджет і Пенсійний фонд та не представляти на вимоги МВФ.

СЕМІНАР

«Цього року МВФ уперше за всю історію українських кредитів пішов на спілкування з профспілками. Таким чином, ми близькі до можливості в майбутньому впливати на умови, які МВФ висуває до України як країни-позичальника», – поділився з «ПВ» враженнями від семінару «Відповідь профспілок на програму МВФ в Україні» заступник Голови ФПУ Сергій Українець.

Глава представництва МВФ в Україні Макс Альєр готовий брати участь у тристоронній зустрічі профспілок, уряду й роботодавців

МВФ І ПРОФСПІЛКИ:
СЛУХАТИ І ЧУТИАНТИНАРОДНІ УМОВИ
ПОЗИКИ

- Підвищення на 50% тарифів на газ для населення і теплокомуненерго із квітня 2011 року. Попереднє підвищення (на 50%) відбулося в серпні цього року.
- Поступове підвищення пенсійного віку для жінок із 55 до 60 років: щороку на 6 місяців.
- У 2011 році заморозити зарплати в держсекторі й підвищувати їх лише на рівень інфляції.

зростанню. З огляду на це, профспілки вирішили з'ясувати на зустрічі з Максом Альєром, де закінчуються умови, висунуті МВФ, і розпочинаються зобов'язання, які взяла на себе перед МВФ держава. Взяла, між іншим, за рахунок власного народу. Але щоразу, коли йдеться про кредити, уряд киває на МВФ, а фонд, у свою чергу, – на уряд.

При наданні кредиту єдиним партнером МВФ є уряд, і фонд завжди наголошує на цьому. Проте у 2010 році в Греції та Ірландії були прецеденти, коли ще перед наданням країні позики МВФ сів за стіл переговорів із профспілками цих країн. Зустрічі організувала МКП.

Директор МКП Пітер Баквіс, відповідаючи на запитання «ПВ», сказав, що конфедерація готова бути посередником і для українських профспілок.

А поле діяльності велике. Кредитування в Україні відкрито у липні 2010 року і вже надійшло два транші, але умови позики не є незмінними і їх може бути переглянуто впродовж усього періоду (до грудня 2012 року), наприклад, перед кожним новим траншем, який Україна одержуватиме щоквартально.

При цьому Пітер Баквіс вважає, що пропозиції українських профспілок матимуть вагу лише в тому разі, якщо захисники трудящих зуміють виробити спільну позицію і виступити єдиним фронтом. Чвари, за його словами, призведуть лише до зворотної дії – повного ігнорування профспілкової сторони. На жаль, але впродовж двох днів семінару три українські члени МКП не зуміли навіть подивитися один на одного як на партнерів. Олександр Джулик (ВОСТ) обмежився

тим, що ганьбив уряд і наполягав, щоб Україна відмовилася від кредитів МВФ узагалі. Зосередив свою увагу на «аморальності» української влади й нардеп Михайло Волинець (КВПУ). Лише представники від сторони ФПУ – заступники Голови ФПУ Григорій Осовий, Сергій Українець, Сергій Кондрюк та інші працівники федерації – змогли на фактах і в цифрах довести неприйнятність для українських громадян низки вимог МВФ.

Позиція КВПУ і ФПУ збіглася лише у двох питаннях. Обидва профспілкові об'єднання висловилися за детінізацію економіки та відзначили, що в разі підвищення пенсійного віку жінок одним громадянкам буде складно влаштуватися на роботу після 55 років, інші продовжуватимуть обіймати посади, які могли б дістатися випускникам вузів і молодим фахівцям.

Глава представництва МВФ в Україні Макс Альєр як чиновник і дипломат в оцінці ситуації був обережний. Але, прислухавшись до аргументів лідерів ФПУ, погодився, що наступним етапом спілкування має стати тристороння зустріч профспілок, уряду і роботодавців за участі МВФ.

ОЛЕНА СУХОРОКОВА,
«ПВ»

Наталіє Дмитрівно, країни СНД, у тому числі й Україна, переживають післякризовий період. Один із найбільш болючих моментів кризи – це безробіття. Яких заходів уживають задля захисту трудящих профспілки? – Сьогодні перед багатьма країнами постало завдання модернізації економіки. Проте застосування нових технологій може призвести до скорочення працівників. На ринку праці відбудеться додатковий «викид» безробітних. Тож перед профспілками постала дилема: підтримати науково-технічні впровадження чи зберегти робочі місця такими, як вони є? Профспілки розуміють, що в сучасних умовах не можна бути ретроградами. Адже якщо економіка країни СНД, у тому числі й України, не вийде на новий рівень, вона не буде конкурентоспроможною. Тому профспілки мають підтримати всі технічні нововведення й одночасно вживати заходів для захисту прав трудящих. Як в цих умовах підтримати людей? Насамперед підвищити розмір допомоги із безробіття в системі соціального страхування. Необхідно також наполягати на розумному збільшенні терміну виплати допомоги із безробіття. Найголовніше – упровадження нових програм навчання. Маємо активно залучати людей до різних освітніх проектів, спрямованих на профперепідготовку або підвищення кваліфікації, пропонувати претендентам набути «нових умінь для нової роботи». Це потребує збільшення фінансування програм підтримки безробітних і їхнього перенавчання. Домогтися цього профспілкам буде нелегко. Але якщо модернізація здійснюється для людей, то це необхідно робити.

– Сьогодні завдяки використанню запозиченої праці компанії виводять працівників із сфери дії галузевих угод і колективних угод. Зарплата у такого персоналу нижча, йому не надаються відпуски й пільги. Виникає загроза звільнення постійних працівників.

– Ще однією із особливостей, пов'язаних із глобалізацією, є забезпечення гнучкості ринку праці. На жаль, роботодавці в окремих країнах СНД під гнучкістю ринку праці мають на увазі погіршення становища трудящих. Нещодавно від Російського союзу промисловців і під-

приємців надійшла пропозиція щодо зміни трудового законодавства в частині введення 60-годинного робочого тижня, розширення сфери термінових трудових договорів, скасування низки соцгарантій, упровадження гнучких форм зайнятості. Це спричинило обурення в профспілково-середовищі, і профспілки таким ініціативам даватимуть рішучу відсіч. Відносини, які виникають під час застосування запозиченої праці, включають трьох учасників: приватне агентство зайнятості (ПАЗ), або іншу юридичну, фізичну особу, працівника й підприємство-користувача. Такі відносини відрізняються від звичайних трудових як за суб'єктом складом, так і за змістом. Звичайні трудові відносини охоплюють двох суб'єктів – працівника й роботодавця. При запозиченій праці працівник укладає трудовий договір із ПАЗ, яке передає працівника третьому суб'єктові для використання. У трудових відносинах зазвичай не виникає сумніву щодо особи роботодавця, якщо працівники мають справу з однією людиною. Проте в рамках тристоронніх трудових відносин ситуація інша. Втрачається зв'язок між працівником, роботодавцем і місцем, де він працює. Працівник не знає, хто його справжній роботодавець, не знає, при чому, від кого конкретно вимагати виплати зарплати, пенсії або компенсації у разі нещасного випадку на виробництві, чи має він право звернутися з позовом до підприємства-користувача, якщо безпосередній роботодавець зник або став банкрутом. До того ж зростання гнучкості робочої сили й розширення сфери використання запозиченої праці призводять до погіршення умов зайнятості й зростання бідності. Підприємство-користувач робочої сили уникає виконання передбачених трудовим законодавством обов'язків у відносинах із цими працівниками, виводить їх із сфери дії угод і колективних угод. Порушувати права працівників підприємство-користувач має змогу завдяки тому, що в трудові відносини воно формально не вступає. Як результат, відповідальності за працівника не несе ні формальний, ні фактичний роботодавець. Нові форми зайнятості – різноманітні й можуть означати певні види відносин із точки зору правових наслідків, тому на нинішньому етапі слід на законодавчому рівні їх чітко розділити. Форми, які не вихо-

РИНОК ПРАЦІ В ЕПОХУ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

В Інституті підготовки кадрів державної служби зайнятості України 14–15 грудня відбулася Міжнародна тристороння науково-практична конференція на тему «Ринок праці і державна служба зайнятості в епоху глобальних змін і новітніх викликів».

У чому сьогодні полягають особливості формування ринку праці? Які шляхи реформування механізмів зайнятості населення і роль у цих процесах профспілок? Про це кореспондентів «ПВ» розповіла заступник генерального секретаря Загальної конфедерації профспілок (ЗКП), кандидат економічних наук Наталія Подшибякіна.

дять за рамки трудових відносин, мають набути ширшого розвитку, сприяти гнучкості ринку праці й одночасно забезпечувати захист найманих робітників.

– У більшості країн СНД мінімальна зарплата нижча за прожитковий мінімум. Яким чином за нинішніх умов профспілки домагатимуться значного підвищення зарплати і на яких умовах вести переговори з роботодавцями?

– Загальна конфедерація профспілок, яка об'єднує профспілки країн СНД, шість років провадить соціально-кампанію щодо збільшення мінімальної зарплати й доведення її до рівня не нижче за прожитковий мінімум. За ці роки «мінімалка» в країнах СНД зросла в 11 разів. Але на прожитковий рівень вона вийшла лише в трьох державах – Білорусі, Казахстані, Україні.

З огляду на те, що ЗКП так і не домоглася підвищення мінімальної зарплати в усіх країнах, 23 листопада ц. р. виконком ЗКП прийняв звернення до глав держав, в якому вказав на існування трьох завдань. Перше – мінімальна зарплата має бути не нижче за прожитковий мінімум. Друге – своєчасна індексація цієї суми, з огляду на зростання цін. Третє – неприпустимість перегляду Трудового кодексу в частині зміни мінімального розміру оплати праці. На жаль, сьогодні в Росії вносяться пропозиції про включення в розмір мінімальної зарплати всіх компенсаційних, соціальних, стимулюючих виплат, районних коефіцієнтів, понаднормової роботи, роботи в тяжких умовах. Це принципово помилковий підхід, тому що мінімальна зарплата – це робота найнижчої кваліфікації за нормальної тривалості робочого дня. Там, де з'являються зміни, – коефіцієнт вищий.

– Для вирішення найгостріших трудових конфліктів та їх протидії профспілкам необхідна професійна команда...

– Бізнес завжди відзначається більш грамотним підходом. Там люди наймають фахівців найвищого рівня. І, безумовно, щоб грамотно вести переговори й соціальний діалог, профспілки повинні мати підготовлені кадри. Їм необхідно залучити до роботи досвідчених економістів, юристів, аби бути гідно представленими на переговорах, уміти переконати, змусити бізнес почути свої вимоги.

**ТЕТЯНА РУБАН, «ПВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА**

ОФІЦІЙНО

«ЧОРНИЙ» СПИСОК
БОРЖНИКІВ

Основна вимога профспілок – своєчасна виплата зарплати – не виконується. При цьому порушуються Конституція України, КЗпП, Генуа угода 2010–2012 років, не виконується завдання Президента України щодо усунення боргів із зарплати в найкоротші строки.

Найгостріше питання боргів стоїть на 107 підприємствах різних форм власності, список яких складений за поданнями первинних організацій. У зверненні до Дмитра Фірташа, новопризначеного голови Спільного представницького органу сторони роботодавців, Василь Хара голова Спільного представницького органу сторони профспілок наголошує на невиконанні роботодавцями (у тому числі державою) своїх зобов'язань і просить взяти відповідних заходів.

Шановний
Дмитре Васильовичу!

У Генеральній угоді на 2010–2012 роки як один із головних пріоритетів визначено ліквідацію заборгованості з виплати заробітної плати.

На виконання завдань Президента України щодо розв'язання проблеми заборгованості із заробітної плати органи влади всіх рівнів уживають відповідних заходів.

Проте на сьогодні проблема не вирішена, адже щодо 200 тис. працівників, яким заборгували заробітну плату, порушено конституційне право на своєчасне одержання винагороди за працю.

Вважаємо, що лише адміністративними заходами не може бути повною мірою забезпечено належного результату. Профспілки переконані, що для розв'язання проблеми заборгованості слід, перш за все, задіяти економічні механізми, які сприятимуть забезпеченню платоспроможності підприємств в Україні та не допускати можливостей для умисної невиконання заробітної плати.

Також слід визнати, що сьогодні проблеми заборгованості із заробітної плати на підприємствах недержавної власності не приділяють належної уваги, а роль сторін соціального діалогу залишається незначною. З метою пошуку шляхів розв'язання проблем заборгованості із заробітної плати на підприємствах недержавної форми власності пропонуємо створити спільну робочу комісію, завданням якої має стати розгляд ситуації на конкретних підприємствах та визначення спільних заходів для погашення боргів із зарплати і забезпечення ефективної діяльності підприємств.

Важливим завданням для сторін соціального діалогу є також підготовка до технічної місії Міжнародної організації праці, яка в I кварталі 2011 року прибуде в Україну для оцінки ситуації, що склалася із заборгованістю із заробітної плати та виконанням Конвенції МОП № 95 «Про захист заробітної плати». Вважаємо за необхідне, з метою вироблен-

ня конструктивної спільної позиції до приїзду технічної місії МОП, провести до кінця цього року попередні тристоронні консультації, на яких визначити консолідовані пріоритети та завдання в питаннях подолання заборгованості із заробітної плати.

Також просимо Вас, шановний Дмитре Васильовичу, взяти під особистий контроль розв'язання проблеми заборгованості із заробітної плати на підприємствах недержавної форми власності, на яких, з точки зору профспілок, склалася найважча ситуація:

- Київське навчально-виробниче підприємство № 3 Українського товариства сліпих – 330 тис. грн, заборгованість – 5 місяців;
- ВАТ «Точмаш», Донецьк, – 11,9 млн грн;
- ЗАТ «Росава», Біла Церква, 4445 працівників, – 8,5 млн грн;
- ВАТ «Чернігівський завод «ЧеЗаРа», 2100 працівників, – 6,7 млн грн;
- ПАТ (публічно-акціонерне товариство) «Фірма «Нафтогазбуд», Львівська область, 980 працівників, – 5 млн грн;
- ЗАТ «Дніпродорбуд», Дніпропетровськ, 500 працівників, – 4,3 млн грн (на 1.11.2010);
- ВАТ «Чорномортехфлот», 830 працівників, – 1,84 млн грн, заборгованість – понад 4 місяці;
- ПАТ (публічно-акціонерне товариство) «Ватутинський м'ясокомбінат» (фінансово-консалтингова група «Укр'ясо»), Черкаська обл., 130 працівників, – 1,1 млн грн, заборгованість – понад рік.

Також просимо СПО роботодавців розглянути питання забезпечення реалізації зобов'язань за Генеральною угодою на підприємствах-боржниках із заробітної плати, де, з точки зору профспілок, не вживають адекватних заходів із повернення заборгованої зарплати (список додається).

Додаток. Список підприємств-боржників із заробітної плати на 6 арк.

З повагою

Керівник СПО В.Г. Хара
13 грудня 2010 року
№ 14-22/222-СПО

БУЛО ВАШЕ – СТАЛО НАШЕ

Чоловік і дружина, модельник Володимир Пузанов і вогнетривник Світлана Кондратенко стоять у черзі за вересневою частиною. На дворі – грудень

НА ЗАКЛАННІ –
ЛЮДИ

«Так, працівники є – 850 осіб. А заводу більше немає», – з гіркотою говорили нам ті, хто ще пам'ятає славу флагмана моторобудування – Харківського електро-механічного заводу (ХЕМЗ). Сьогодні це держпідприємство роздроблене, основну його частку віддали у приватні руки. Люди крихтами одержують борги із зарплати і готуються до скорочень.

Усе. Поїзд пішов, – із серцем говорить про ситуацію на ХЕМЗ голова Харківського обкому ПС працівників енергетики та електротехнічної промисловості Микола Кригін. – Ми за цей завод боролися чотири роки. Писали, виступали з трибун. Безрезультатно! Врешті-решт, кредитори й адміністрація заводу підписали мирову угоду. Її завизувало Мінпромполітики. У рахунок боргів заводу новим власникам дісталися основні виробничі площі – машинний цех. Решта, що не має економічної привабливості, залишилась під вивіскою ДП. На мою думку, в найближчому майбутньому заводу не уникнути скорочень. Але зараз важливо, щоб там повністю розрахувалися з боргами із зарплати 2009–2010 років.

Коли дізнаєшся про схему, за якою держпідприємство перейшло у приватні руки, дивуєшся. Та це ж узаконене рейдер-

А ЗАМІСТЬ ЗАРПЛАТИ – ПОДАЧКИ

Одна дрібна подачка становить 100–300 гривень. При цьому люди продовжують виходити на роботу чотири рази на тиждень. Працюють у неопалюваних цехах, руки дерев'яніють від холоду. Але продукція тим часом випускається і продається. Тому що затребувана. ХЕМЗ – це бренд, що складався упродовж десятиліть і відомий у 20 країнах світу. Завод випускає потужні електродвигуни для промислових машин і системи керування до них: для підйомників і вентиляторів, які використовують у шахтах, прокатних станів – у металургії тощо.

ство! І навіть, скажіть, Фонду держмайна розглянути питання про приватизацію, організувати торги? Спершу завод збанкрутували, потім передали за описом, а суд усе це «благословив».

Кредитори створили компанію «Силові енергетичні машини – ЕМЗ», яка взяла на себе всі боргові зобов'язання заводу (117 млн грн), – такий от, на перший погляд, альтруїзм, але виключно заради винагороди у вигляді майна на заводі. Якщо зможе компанія налагодити виробництво – одержить прибуток, якщо ні – одер-

жить навар після продажу або здасть в оренду землю. А вона, кажуть, у цьому районі Харкова в ціні. Одна заковика: перш ніж розпочати ділити завод і скорочувати людей, за умовами мирової угоди, яку було укладено 18 листопада 2010 року, компанія має упродовж місяця погасити перед працівниками всі борги із зарплати. Місяць тому вони становили 7 млн гривень. Сьогодні сума стала менше всього на два мільйони.

«Коли буде здійснено повний розрахунок? Чи буде збережено робочі

місця?» – запитання, з якими ми письмово звернулися до директора ХЕМЗ В'ячеслава Покриша, залишилися без відповіді.

Історія з невиконанням зарплат триває з січня 2009 року. І треба віддати належне заводчанам і їхньому профспілковому лідеру Зінаїді Стрелець – вони не марнували часу: виходили на акції протесту, навіть голодуванням погрожували. А хто злякався?

– Нам дуже хотілося зберегти цілісність заводу, – розповідає Зінаїда Павлівна. – Я ніколи не думала, що дійшовши до найвищих інстанцій, усюди наштовхуватимусь на глуху стіну. Була у такому розпачі!..

Працівникам виплачують зарплату невеликими частинами: певний відсоток за один із місяців, до того ж у роздріб – то за жовтень 2009 року, то за березень 2010-го. «За вересень уже 6 разів давали», – сказав нам біля банкомата на прохідній начальник ВТК Віталій Чеховський і показав списані відсотками табелеграми.

– За квартиру давно не платимо, інакше з голоду вже вмерли б. Якщо дуже притискає, беремо в борг у знайомих, – зізнається вогнетривник Світлана Кондратенко, демонструючи на екрані банкомата суму чергового нарачування – 124 гривні. – Терпимо, чекаємо. Хоча наша чаша терпіння вже давно переповнилася. Люди у будь-який момент готові вийти на акцію протесту.

– 16 грудня ми провели розширений профком, – розповідає Зінаїда Стрелець. – Запросили керівництво й нагадали, що термін виплат, за мировою угодою, завершується 22 грудня. Якщо не встигнуть, виведемо людей на мітинг. І про це ми вже повідомили в облдержадміністрацію. Наступним нашим кроком буде колективний позов до суду. Люди хочуть нарешті одержати зароблене: розплатитися за комунальні послуги, тому що з 2011 року нараховуватиметься пеня, накрити новорічний святковий стіл, придбати подарунки своїми близькими.

А над усе працівники ХЕМЗ бояться для свого підприємства долі заводу «Серп і молот». Із землею зрівняли. Наступне покоління вже і не знатиме, де він стояв.

ОЛЕНА СУХОРУКОВА,
«ПВ»

ЗВІТИ Й ВИБОРИ

ДНІПРОПЕТРОВЩИНА

Важливою подією в житті Дніпропетровського обласного об'єднання профспілок стала чергова звітно-виборна міжспілкова конференція. Її делегати, що представляли всі 35 членських організацій профцентру, або 750 тис. членів профспілок, підбили підсумки роботи за минуле п'ятиріччя, визначили нові завдання і шляхи їх вирішення. Делегати також прийняли

Програму дій облпрофоб'єднання на 2011–2015 роки. Головою облпрофоб'єднання знову обраний Віталій Дубіль. У роботі конференції взяв участь і виступив заступник Голови ФПУ Григорій Осовий. З її трибуни до делегатів звернулися також заступник голови облдержадміністрації Марія Пустова й міський голова Дніпропетровська Іван Куличенко.

ЗАКАРПАТТЯ

На міжспілковій звітно-виборній конференції профспілок Закарпаття домінувала тема соціального діалогу в області. Як зазначив у своєму звіті голова Закарпатської облпрофради Іван Король, уже десятий рік поспіль укладається Регіональна угода між обласною держадміністрацією, обласною організацією роботодавців «Закарпаття» та профспілковими

об'єднаннями області. І результати цієї роботи очевидні. У роботі конференції взяв участь і виступили заступник голови Закарпатської обласної державної адміністрації Володимир Гоблик та заступник Голови ФПУ Юрій Кулик. Головою Закарпатської обласної ради профспілок одностайно обрано Івана Короля.

БУКОВИНА

16 грудня відбулася міжспілкова конференція профспілок Чернівецької області. Конференція постановила визнати задовільною роботу обласної ради профспілок у звітному періоді, а також підтримати позицію і дії Федерації профспілок України, спрямовані на підвищення ролі профспілок у суспільстві,

поширення їх впливу на економічний і соціальний розвиток держави, облік і реалізацію вимог щодо рівня захисту найманих працівників і забезпечення соціальних стандартів життя. Делегати конференції одностайно обрали своїм головою Володимира Шкварковського.

ТЕРНОПІЛЬЩИНА

16 грудня 2010 року відбулася XXV Тернопільська обласна міжспілкова звітно-виборна конференція. Її делегати обговорили роботу територіального профоб'єднання за останні п'ять років та визначили основні напрями його діяльності на наступний період. Із звітною доповіддю на зібранні виступив голова обласної ради профспілок Андрій Присяжний. У його

виступі було зроблено всебічний аналіз напрацювань міжгалузевого профоб'єднання за останні роки. Головою обласної ради профспілок знову обрано Андрія Присяжного. Його заступником став Микола Стадницький, голова первинної профспілкової організації студентів Національного економічного університету.

ЧЕРНІГІВЩИНА

16 грудня 2010 року в Чернігові відбулася звітно-виборна конференція Федерації профспілкових організацій Чернігівської області. Заслухавши доповідь про підсумки діяльності ФПО за звітний період, учасники конференції оцінили роботу ФПО як задо-

вільну. У роботі звітно-виборної конференції взяла участь та виступила керівник Департаменту апарату ФПУ з питань розвитку профспілкового руху Валентина Шевченко. Головою ФПО Чернігівської області обрано Миколу Богдана.

БЛАГОДІЙНІСТЬ

На візит Святого Миколая з нетерпінням очікує кожна дитина

ПОДАРОВАНЕ СВЯТО

День Святого Миколая традиційно відзначає весь християнський світ. Але Миколай із подарунками приходять лише до слухняних дітей. Вони з нетерпінням чекають на цей день, готуються до нього, намагаються не засмучувати своїх батьків непослухом. А дарувати свято дітям – обов'язок дорослих. І у невеличкому місті Костопіль, що на Рівненщині, добре про це знають і втілюють дитячі мрії в життя. Починаючи з 2000 року тут роблять це свято для дітей усього міста та району незабутнім.

Щорічно у переддень свята представники профспілкової організації спільно з адміністрацією найбільшого в місті підприємства «Свиспан Лімітед» дарують солодощі, а разом з ними і свято та радість найменшим мешканцям міста та району. Про те, скільки емоцій, захоплення та щастя в дитячих очах, коли вони розглядають подарунок від самого

Миколая, мабуть, і казати не варто. В такі миті навіть дорослі починають вірити у казку. Адже в складний для країни в цілому і для кожного зокрема час не кожен тато чи мама мають змогу купити подарунок дитині.

Як і в попередні роки, цьогоріч до наймолодших мешканців Святий Миколай Чудотворець прийшов не з порожніми руками. Готувалися «помічники» Миколая до благодійної акції ретельно й довго.

«На початку жовтня склали списки дітей, – розповідає О. Бурячинський, голова профкому ТОВ «Свиспан Лімітед», який входить до складу Рівненської обласної організації профспілки працівників лісових галузей. – Цьогоріч у нас 3870 дітей, кошторис до свята становить близько 100 000 гривень. Лєвова частка коштів – це щорічна благодійна спонсорська допомога від власників та дирекції підприємства на

чолі із С. Ступницьким. До свята адміністрація перераховує значно більшу суму, аніж обумовлені в колдоговорі 0,3% на культмасову та спортивну роботу».

Із того, як захоплено пан Бурячинський розповідає про підготовку свята для малечі, розуміємо, що для організаторів це не виконання службових обов'язків, а покликання душі.

– Готові подарунки не замовляємо, а самі їх формуюємо, закупаємо найкращі цукерки, печиво, коробки замовляємо гарні та щоразу інші, – додає голова профкому. – А тоді вже наші працівники у кожен подарунок вкладають вітальну листівку та ще якийсь сюрприз. Приміром, у минулі роки вкладали книжечку «100 віршів про Україну», пазл із зображенням карти України, конверти із адресою Діда Мороза.

ЖАННА АРСЕНІЧЕВА,
РІВНЕНСЬКА ОБЛ.

КУДИ ЗАВІТАВ СВЯТИЙ МИКОЛАЙ

17 грудня представники «Свиспан Лімітед» вручили подарунки 1399 школярам 1–4 класів міста, 1106 діткам із дошкільних навчальних закладів, 559 малюкам із садочків Костопільського району та 115 вихованцям спецшколи-інтернату для дітей, хворих на церебральний параліч. Діти, у свою чергу, підготували чудові концерти для «помічників» Святого Миколая. Надзвичайно приємно, що добрі традиції, започатковані у місті 10 років тому, продовжують жити. Якби ж усі керівники та голови профкомів перейняли цю добродійну естафету. Адже діти – наше майбутнє, і якщо у них буде щасливе дитинство, то в майбутньому вони зможуть побудувати щасливу й міцну країну.

НОТА БЕНЕ

Санаторій "Карпати". Пам'ятка архітектури XIX ст. старовинний палац графа Фрідріха Шенборна

КОМУ ЗАВАЖАЮТЬ ПРО

АННА РЕПІЧ,
«ПВ»

Санаторно-курортна індустрія нашої країни останніми роками активно розвивається, а нині вона перебуває на етапі піднесення. Беззаперечний лідер цієї сфери – ЗАТ «Укрпрофоздоровниця». Протягом 19 років його заклади успішно функціонують у різних регіонах держави. Природно, що санаторії Ялти, Алушти, Одеси, Закарпаття, Моршина, Києва та інших не менш ласих територій привертають увагу різного рівня «загарбників». Йдеться про варіації постійних захоплень майна державою та рейдерами. Про це, а також про схеми привласнення оздоровчих курортів і санаторіїв – у нашому матеріалі...

ДЕНЬ
НАРОДЖЕННЯ
СТАВ
ФАТАЛЬНИМ...

Постійну боротьбу за власне майно «Укрпрофоздоровниця» веде з перших днів свого існування. Відразу після проголошення незалежності стало відомо, що все, що розташоване на території країни, належить державі. Однак незабаром окремі області спробували привласнити собі все, що знаходилося на їхній території. Тож ФПУ і Фонд соціального страхування ухвалили рішення про створення ЗАТ лікувально-оздоровчих закладів. До його статутного фонду ввійшло все санаторно-курортне майно профспілок. На той час це була чи не єдина можливість урятувати профспілку

власність від репродукування та передачі іншим структурам. Це політичне рішення й до сьогодні захищає її від різноманітних рейдерських нападів та спроб привласнити чуже майно. Звичайно, такий статут був не до вподоби багатьом чиновникам та відомим підприємцям... Тож сумніватися у законності рішення стало, можна сказати, модним. А не претендували на майно «Укрпрофоздоровниця» тільки ліниві.

У 1997 році відбулася перша спроба Фонду держмайна через позов до Вищого арбітражного суду визнати не дійсними установчі документи ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» з підстав включення до її статутного фонду майна Федерації незалежних профспілок України. Тоді суд виніс вердикт: «Акціонерне товариство «Укрпрофоз-

доровниця» створено незаконно, підстав для визнання установчого договору про його створення та статуту не дійсним немає... У позові відмовлено». За скаргою позивача це рішення було перевірено судовою колегією із перегляду рішень, ухвал, постанов Вищого арбітражного суду та залишено без змін.

Через 10 років упевнитися у правильності прийнятого Вищим арбітражним судом вердикту вирішила й Генеральна прокуратура і направила касаційне подання на постанову Вищого арбітражного суду України від 17 червня 1997 року у справі за позовом Фонду держмайна до ФПУ, Фонду соцстраху, ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» про визнання не дійсними установчих документів. Верховний Суд України відмовив Генеральній прокуратурі у порушенні каса-

ційного провадження з перегляду зазначеної справи.

ВЛАДНЕ
РЕЙДЕРСТВО

Найбажанішими для рейдерів різного рангу за всіх часів були й залишаються санаторії і курорти АР Криму та Закарпаття. Так, наприклад, Закарпатська обласна рада ще восени 2006 року вперше спробувала привласнити профспілку майно: місцеві депутати самостійно ухвалили рішення про визнання комунальної власності цілих майнових комплексів, які на правах власності належать «Укрпрофоздоровниця». Серед них відомі як на території України, так і за її межами санаторії «Карпати», «Синяк», «Квітка полонини», «Сонячне Закарпаття», «По-

ліана», «Верховина», «Шаян». Дізнавшись про це, «Укрпрофоздоровниця» звернулася до суду, аби скасувати незаконне рішення. Звичайно, що Господарський суд м. Києва задовольнив позов у повному обсязі. Незаконне рішення було скасоване.

Однак на цьому закарпатська влада не зупиняється й у 2009-му вдруге посягає на майно товариства. Цього разу з її «подачі» Київський апеляційний адміністративний суд скасував попереднє рішення Господарського суду м. Києва, а провадження у справі закрити.

І знову ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» було змушене захищати свої інтереси в суді, звернувшись до Господарського суду м. Києва з позовною заявою про скасування вищезазначеного рішення. Розгляд спору у першій інстанції завершився 27 липня 2010 року із наперед прогнозованим результатом. Позо-

вні вимоги «Укрпрофоздоровниця» виконано в повному обсязі, а незаконне рішення четвертої сесії п'ятого скликання Закарпатської обласної ради скасовано.

Але «рейдери від влади» не заспокоїлись, звернувшись із скаргою до Київського апеляційного господарського суду. І 19 жовтня 2010 року було поставлено крапку в справі ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» проти Закарпатської обласної ради. Суд залишив рішення першої інстанції без змін. Тобто повністю підтвердив законність позовних вимог ЗАТ «Укрпрофоздоровниця».

Беруть приклад із області і сільські ради цього регіону. Зокрема, палац Шенборна, що розташований на території санаторію «Карпати», незаконно був переданий на баланс Чинадівської сільради.

На жаль, команді юристів «Укрпрофоздоровниця» не завжди вдається довести до суддів правову позицію та власне бачення вирішення судового спору.

Як приклад, можна навести справу щодо майна санаторію «Алушта». Один той факт, що, незважаючи на обґрунтовану позицію судів першої та апеляційної інстанцій, при безлічі порушень зі сторони позивача – Фонду державного майна України, касаційна інстанція чотири рази повертала спра-

Близько **100**
судових справ,

у яких ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» виступає як позивач, відповідач або третя особа, нині перебуває у провадженні судів.

ДОВІДКА

ЗАТ лікувально-оздоровчих закладів профспілок України «Укрпрофоздоровниця» – лідер на ринку санаторно-курортних послуг в Україні. Вже 19 років соціально орієнтоване товариство об'єднує понад 80 лікувально-оздоровчих закладів у різних кліматичних регіонах України. Щороку в санаторіях Великої Ялти й Алушти, Євпаторії, Сак, Приазов'я, Одеси, Миколаєва, Закарпаття, Прикарпаття, Моршина, Миргорода, Слов'янська, Хмільника, Дніпропетровська, Харкова, Києва й області лікуються, оздоровлюються та відпочивають близько 300 тис. осіб. Популярні ці заклади й серед іноземців. За рік санаторії «Укрпрофоздоровниця» відвідують майже 25 тис. громадян із 50 країн світу. ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» вже другий рік поспіль є лідером у своєму виді діяльності та здобуває статус «ПІДПРИЄМСТВО РОКУ».

Комплексний тренажер

Приймання мінеральної води

ПРОФСПІЛКОВІ КУРОРТИ?

ву на новий розгляд, викликаючи здивування в учасників судового процесу. В судовій практиці такі випадки зустрічаються не часто.

АВТНОМІЯ В УСЬОМУ

Під час зустрічі керівництва АР Крим із Президентом Віктором Януковичем у серпні 2010-го голова Ради Міністрів АРК Василь Джарти у своєму виступі критикував роботу санаторіїв ЗАТ «Укрпрофоздоровниця». Та на цьому він не зупинився, а навпаки, запропонував власний вихід із ситуації – передати заклади у підпорядкування Криму з метою більш ефективного управління ними.

Для реалізації цієї ідеї протягом серпня-вересня у найбільші заклади прийшли з позаплановою перевіркою майже всі державні структури: УБОЗ, СБУ, прокуратура, податкова інспекція, екологи, МНС, управління земельних ресурсів, СЕС, водна, ветеринарна і навіть... рибна інспекції!!! А найголовніше, що такий сплеск активності з боку перевіряючих припав на найбільш напружений курортний період. Усі заклади на той час були повністю заповнені, а персонал, який мав би турбуватися про хворих, відволікався на підготовку

КОМЕНТАР

ЕДУАРД КОЛЕСНИК, голова правління ЗАТ «Укрпрофоздоровниця»:

– Якщо керівництво країни з розумінням поставиться до наших проблем, галузь продовжить рух уперед. Можливо, для цього буде потрібне рішення на державному рівні за участю профспілок, Фонду держмайна, Кабміну, президентських структур, може, навіть Ради національної безпеки, оскільки наша робота пов'язана з головним завданням країни – здоров'ям нації. Слід припинити перманентну метушню на-

вколо галузі. Всім разом необхідно виробити загальну програму щодо подальшого існування системи та її використання у максимально ефективно-режимі. Тим більше, що зараз галузь перебуває на підйомі, і ми маємо всі підстави впевнено дивитися у завтрашній день. Час засвідчив далекоглядність рішення Федерації профспілок України та Фонду соціального страхування про створення закритого акціо-

нерного товариства лікувально-оздоровчих закладів профспілок. Товариство стало найбільшим у країні курортним холдингом. Це дало змогу зберегти оздоровницю, їхню інфраструктуру та природні курортні ресурси.

необхідних матеріалів для органів перевірки...

Критикувати – легко, однак ніхто не зауважив, що підприємства «Укрпрофоздоровниця» Ялтинського регіону є найрентабельнішими в системі підприємств профспілок, а також основними платниками податків, з яких формується бюджет Ялти. Так, за результатами роботи цього року планується перерахувати до бюджетів різних рівнів понад 40 млн гривень.

А найголовніше, що кожного року близько 100 тис. українців отримують тут ефективне лікування й реабілітацію, що забезпечує відновлення трудового

потенціалу країни, збільшує тривалість життя.

У цілому ж спроби здійснити переділ власності в Криму і не тільки можуть призвести до зростання соціальної напруги – аж до акцій протесту в трудових колективах і конфліктів у регіоні. Враховуючи серйозність ситуації, що склалася на Кримському півострові, керівники дочірніх підприємств товариства звернулися до Прем'єр-міністра України Миколи Азарова з проханням зупинити спроби незаконного втручання з боку органів державної влади і місцевого самоврядування в господарську діяльність санаторно-курортних

закладів і переділу майна профспілок.

Наразі, чим усе закінчиться – невідомо...

ДЕРЖАВА ТЯГНЕ Й СОБИ...

Скільки разів за 19 років існування ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» змінювався склад депутатів Верховної Ради, стільки ж ВР зазіхала на профспілкове майно. Звичайно, ніхто не скаже: «віддавайте, бо ми грошей хочемо», однак представники влади вміло завуальовують ці слова новомодними: націоналізувати, перепрофілювати або ж простіше – ви-

ділити частку державного майна у створеному акціонерному товаристві. Однак суть від цього не змінюється! Часто народні обранці закидають, що група людей приватизувала те, що належало країні. Та ніхто не згадує про те, що профспілкове майно як належало, так і належить простим українцям, які працюють і мають право на лікування та відпочинок за доступні для них кошти!

За словами голови правління ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» Едуарда Колесника, не легко було відстояти вертикаль управління і зберегти висококваліфіковані кадри.

– Усі санаторії мають ліцензії на діяльність, якою займаються. До того ж більшість із них мають вищий і перший ступінь акредитації, – наголошує Едуард Олексійович. – Без нашого відомо не буде призначений або звільнений жоден головний лікар, бухгалтер чи інший працівник. Ми відповідаємо за діяльність усіх лікувально-оздоровчих закладів, тож увесь робочий процес під контролем. Беремо участь і в тендерах, які проводяться для державних або профспілкових замовлень на оздоровлення. А це близько 40% загальної кількості путівок, – продовжує голова правління. – Відкусити собі шмат від добре налагодженої систе-

“

Ми вже набули досвіду боротьби за свої права. Тож незалежні громадяни й надалі матимуть змогу відпочивати в євпаторійському санаторії «Ударник», одеських «Лермонтовський», «Затонка». А також інших, які вдалося повернути до системи профспілкової власності.

ми – не проблема, однак сумно буде, коли підсумком цього стане повний занепад. Через урядовий «перерозподіл» профспілкового майна ми можемо втратити всі напрацювання, все, що будували роками...

Яскравим прикладом «урядових новацій» став законопроект про націоналізацію майна загальносоюзних громадських об'єднань колишнього СРСР, який поки що відхилено. Постійні перевірки закладів ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» і як профспілки використовують майно проводяться лише задля однієї мети – забрати все або принаймні хоч частину.

®

ГОЛОВНИЙ РЕСУРС

СУМНА
БАЛАДА ПРО
СОЦІАЛЬНИЙ
КАПІТАЛ

Слова «соціальний» і «капітал» окремо добре зрозумілі кожному. Але поєднати їх та зрозуміти сенс висловлювання видається справою непростю. Тлумаченням та висновками більше за інших опікуються онтологи й соціологи різних країн, причому вже доволі давно – років, мабуть, із тридцять. Українські фахівці децю менше – років двадцять. У 1999-му до цієї теми долучився і Світовий банк. Чому? Бо суспільства зазнають відчутних метаморфоз, а з другої половини минулого століття різко змінюють шкалу соціальних та індивідуальних цінностей. Не в кращий бік. Тож і слід зрозуміти, що, власне, є запорукою їхнього розквіту чи занепаду. Виявляється: саме соціальний капітал.

НЕ МОЖНА ВЕСЬ
ЧАС ЖИТИ НАМ
У ПІТЬМІ...

Тим часом наш колега експерт Юрій Буздуган вважає це поняття штучним, концептуально неправильним, позбавленим конкретного змісту. Однак воно існує об'єктивно, а американський спеціаліст із державного управління та соціолог Р. Патнем навіть вивів математичний спосіб його обрахування. «Біда» лише в тім, що воно може вільно конвертуватися з іншими, зрозумілішими визначеннями: фінансовий, економічний, трудовий, культурний, інтелектуальний, капітал репутації тощо...

Проте кожен із нас десь у глибині душі відчуває як семантичний, так і етичний сенс словосполучення. Для соціологів це передусім означає якість соціальних зв'язків у таких категоріях, як взаємодовіра, взаємоповага, згуртованість, здатність до єднання та спільних дій.

Неважко зрозуміти, чому десятки українських науковців нині зосереджені саме на цій темі. Для об-

рахунку національного обсягу соціального капіталу застосовуються два показники: індекс взаємодовіри та членство у громадських організаціях. І найцікавіше: розрізняють позитивний та негативний соціальний капітал. Так, граничний український позитив – це Помаранчевий майдан, що характеризувався співробітництвом, колективізмом, соборністю. А наш убивчий негатив – те, що називають непотизмом, тобто кумівство, сімейність. А також корупція, участь у кримінальних співтовариствах тощо. Взагалі, коли суспільство тримається виключно на «зв'язках», то це і є негативний соціальний капітал. У такому суспільстві ваші особисті якості і ваш професіоналізм нікого не

обходять і жодної ролі не відіграють. І якщо ми не в змозі позбутися цього, а ще й примножимо, отже швидкими кроками рухаємося в нікуди.

НАША СИЛА
У ЄДНАННІ
НА ШЛЯХАХ
БОРотьБИ

У медиків є такий вислів: необхідність за життєвими показниками. Так ось саме за життєвими показниками нам необхідна потужна противага. І хоч би там що, а з погляду накопичення позитивного соціального капіталу кращого прикладу, ніж наявність професійних спілок, мабуть, не знайдеш. Останнє двадцятиліття стало для Федерації профспілок України неабияким випробуванням на міцність та непохитність. Зовсім не парадоксально, що саме протестні акції об'єднали людей, адже – без будь-яких умовностей – лише зібравшись разом, люди здатні вибороти свої права. Отже, збільшення масовості – це, за соціологією, збільшення своєї впливовості та сили.

67%

українських
громадянвважають, що лю-
дям довіряти не
можна.

“

Навіть порівняно з кінцем 80-х років минулого століття наше суспільне життя не набуло масовості. У 1989 році діяло понад 50 тис. різноманітних громадських організацій, нині їх зареєстровано близько 1 млн. Але реальних акцій, які вони проводять, наш центр нарахував лише близько 400.

ної значущості зростає у душах американських громадян, котрі стали героями дня?

А чим ми гірші?

ОСЬ ТАКА
АНАЛОГІЯ

Коли починаєш вивчати якесь питання, часто стикаєшся із вельми цікавими даними. Вже згаданий американський соціолог Р. Патнем почав вивчати громадянські традиції... Італії. Річ у тім, що він помітив: наслідки адміністративної реформи на півночі й на півдні цієї країни дуже різняться. На півночі реформа була вдалою, ефективною, а ось на півдні (за нашими уявленнями – мафіозному півдні) з'явилися проблеми. І причину такого явища соціолог пояснив саме якістю соціального капіталу. Виявилось, що на півночі Італії люди відзначаються високою політичною та загальною культурою, вони звикли створювати громадські об'єднання, контролювати уряд. На півдні ж зовсім інша соціокультурна ситуація: люди там більше покладаються на кланові неформальні зв'язки й менше довіряють одне одному.

Деякі вітчизняні соціологи вважають, що можна накласти матрицю відмінностей соціального капіталу й на українську дійсність. Бо саме соціологічні дослідження, зокрема, свідчать, що захід України нагадує північ Італії, а наш схід і південь – відповідно її південь, де якість соціального капіталу нижча.

МИ УЖЕ НЕ СЛІПІ Й НЕ НІМІ...

...Щоразу доходимо до однієї і тієї самої «точки»: структура українського суспільства – «оператор» якості соціального капіталу. Чим багатші одні й бідніші інші, чим більше влади та можливостей нагорі й менше внизу, тим він менш громадянський, суспільно значущий і... більш прагматичний та жорстокий. Але, крім того (або внаслідок цього), громадяни України – просто таки клубок суперечностей: упевненість у собі – невіра в успіх задуманого; сильна традиція самоорганізації знизу – недовіра до співгромадянина; схильність до пролонгованого й справедливого вияву емоцій – готовність швидко схватитися у «моїхатіскраю». Синергетичного соціального руху немає.

Нині відбулося чимало з'їздів галузевих профспілок, і чи не на кожному знову йшлося про те, що минулий період був справжнім іспитом для профспілки, проте вона вистояла і ще більше згуртувалася. Сьогодні для кожного свідомого профспілковця максима «Коли ми єдині – ми непереможні!» вже стала аксіомою. Зважаючи на соціально-економічну та політичну ситуацію в Україні, потреба у масовості зникне ще дуже нескоро. Адже коли в США кіль-

кість профспілок зменшується, ми радше говоримо про це як про чинник негативний і далі не йдемо, не запитуємо: а чому? А тому, що коли американські профспілки чогось досягають завдяки масовим виступам, це згодом фіксується у законах. А в нас – ні. Це також тому, що коли знову виникає потреба щось вагоме відстояти, організації там створюються негайно. І, кажуть, кожен такий прецедент ще й стає сценарієм фільму. Уявляйте, яке горде почуття влас-

ЗУСТРІЧНИЙ РУХ

УКРАЇНА – ДЛЯ ЛЮДЕЙ, ЛЮДИ – ДЛЯ УКРАЇНИ

Експерти стверджують, що існує так звана дилема трагедії громад: люди, які спільно використовують ресурси (наприклад, пасовисько), задля швидшого прибутку і через взаємну недовіру не можуть домовитися про спільне господарювання. Тому діють поодинокі й по-хижацьки, а одного дня зустрічаються на винищеному пасовиську.

БУДЬМО РЕАЛІСТАМИ, АЛЕ СПРОБУЙМО ЖИТИ ДРУЖНО!

Головна запорука утворення позитивного соціального капіталу – це коли індивід усвідомлює себе громадянином, та ще й здатним, разом із багатьма однодумцями, так впливати на події в країні, що його власний добробут примножується.

Але тут є одна тонкість. Соціальний капітал – це свого роду клей, який з'єднує багатьох представників соціуму задля досягнення спільної мети, а успіх у цій справі стає особистим успіхом і сприяє поліпшенню якості життя кожного. А не навпаки. Головний редактор журналу «Національна безпека і оборона» Людмила Шангіна зауважує: «Коли після обрання Ющенка я побачила перед його адміністрацією страшний

величезний натовп з особистими поданнями, то стало зрозуміло, що ніякої революції не було. Жах полягає ще й у тому, що коли кожен лізе зі своїм папірцем, аби хтось всемогутній мимохідь на коліні його підписав, це розбещує людей, дезінтегрує суспільство».

Логічно було б навести такий контраргумент, як наявність величезної кількості громадських організацій, більшість з яких – всеукраїнські. А й справді: якщо за радянських часів існувало

близько 50 тис. громадських організацій, то нині маємо близько 1 млн. Плюс різні благодійні іменні та безіменні фонди. Та, як відомо, річ не у кількості, а в якості. А якість у цьому випадку – не лише результативність певної конкретної акції, а, як мінімум, горизонтальна взаємоінтегрованість громадських об'єднань «надовго», задля результативного обстоювання спектра суспільних цінностей – в ім'я добробуту всього суспільства. Між іншим, у такий спосіб вони дуже полегшили б життя й державним керманічам, звертаючи їхню увагу на ті чи інші больові точки та сприяючи ухваленню необхідних нормативно-правових документів. Однак натомість ані верти-

кальної, ані горизонтальної синергії не спостерігається. Мало не кожна громадська організація працює виключно у своєму «коридорі», для власних потреб і вертикально «дістає» настільки високо, наскільки їй це по силах. Якщо ж хтось бажає приєднатися, його ліктем відсовують назад, аби не заважав. Більше того, між окремими громадськими об'єднаннями, нібито зв'язаними однією метою, існують не лише непорозуміння, а й виникають конфлікти, конфронтація, навіть підступність. До речі, подібна нетовариськість та взаємодистанціювання зустрічаються не лише в громадських організаціях.

Торік «Аналітика+Практика» писала про роботу ОСНів. Багато з них працюють ефективно, добре розуміючи свої завдання. Але все ще «бал правлять старі структури, які на громадських заходах створили Координаційну раду керівників органів самоорганізації населення столиці за районним поділом». Отже, у кожному київському районі є повноважний координатор, котрий укаже, як діяти автономним незалежним структурам. Результат: образи, суперечки, непорозуміння...

Центр О. Разумкова провів соціологічне опитування: чи можна довіряти людям? Так ось, 67% громадян України вважають: не варто. Це і є показником потенційної згуртованості суспільства. Йдеться не про довіру до родичів чи найближчих сусідів, а про довіру до «товариша», до незнайомого співвітчизника, земляка. Тож в Україні продажність та беззаконня й далі продовжують формувати негативний соціальний капітал. Якість міжособистісних зв'язків є апріорі тенденційною. Причина, гадаю, не в ментальності, а радше у моральній виснаженості людей, які бачать, що закон добрий хіба що до сильного.

Найсумніше, що річ не лише в законі як такому, а й у тім, що лінійний, непрацездатний закон, та ще й позбавлений належних підзаконних актів, буквально провокує незаконну підприємливість деяких наших співгромадян. Як казав професор Преображенський, розруха не на вулиці, а в голові. Тож повернімося до найпростішого: що таке нормальне суспільство? Це, приміром, під'їзд житлового будинку, де завжди є лампочки; це бажання молодій людині допомогти старенькій; це потрапляння сміття саме в контейнер, а не біля нього, це шляхетна манера спілкуватися за проїзд у транспорті, навіть якщо немає кондуктора. Якщо потроху накопичити такий капітал, то пропорційно зростатиме й довіра громадян один до одного, а всіх разом – до своєї держави. Годі вже хо-

10%
українців

довіряють громадським організаціям; лише 3% – політичним партіям.

дити з низько опущеною головою.

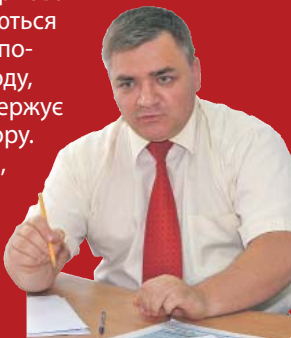
Як стверджує соціолог Віктор Степаненко, існують певні стратегії, дотримання яких сприяє зростанню соціального капіталу на мікро- і макрорівнях. Головна з них – забезпечення верховенства права. Звучить, на жаль, доволі банально, але без цього неможливо розірвати замкнене коло взаємної недовіри. Тому український соціальний капітал як такий, у будь-якій його іпостасі, досі був і поки що лишається продуктом системи державного управління. І, отже, лише вона може допомогти йому зміцнитися, а собі – заслужити повну довіру та вдячність людей. Саме через це нині є нагальним говорити про спільні зусилля – як з боку держави, так і суспільства для створення «острівців довіри». Почати з невеликих громад, де часто-густо досі не можуть дати собі ради і розробити ефективні практики, які потім можна було б застосовувати у більших масштабах. А спонтанну самоорганізацію, якщо вона не руйнівна, а творча, будівна, варто лише вітати.

МАТЕРІАЛИ СТОР. 10–11
ПІДГОТУВАЛА
ТЕТЯНА МОРГУН, «ПВ»

ФУНДАМЕНТАЛЬНІ РЕЧІ

Юрій Буздуган:

– Треба починати з фундаментальних речей. Будь-яка держава будується з визначення системи цінностей, що сприймаються усіма громадянами без винятку. В Америці, наприклад, спочатку було проголошено право на життя, право на свободу, прагнення до щастя... Ми аналізували, яку частку ВВП одержує населення розвинених країн і країн колишнього соцтабору. Висновки такі: українці одержують близько третини того, що виробили. А в розвинених країнах люди одержують більше половини створених ними благ. Нам потрібна не штучна концепція соціального капіталу, а боротьба за елементарну справедливість.

Проблема ВІЛ-захворюваності більше стосується великих міст, однак проблема дискримінації, скажімо, дитини, яка має позитивний статус, поширеніша в маленьких містечках та селах. Саме там, де всі знають одне одного, чутки ширяться надзвичайно швидко. Тож тільки-но про інфіковану дитину дізнаються у місцевій лікарні, садочку чи школі, як на дитину починають тикати пальцем, остерігатися, припиняють спілкуватися, а найжахливіше те, що дикунки – діти, які нічого не знають про хворобу, – а й вчителі та вихователі, які часто бояться інфікованих як вогню.

ДОРΟΣЛІ – ОПОРА ДИТИНСТВА

Днями у столиці в приміщенні лівобережного Денного центру для дітей, сім'ї яких зачепила проблема ВІЛ/СНІД, відбувся 3-денний семінар для батьків, опікунів та рідних, які виховують ВІЛ-позитивних дітей. Недостатнє знання про хворобу сприяють страху, дискримінації і стигматизації. Про це свідчить і невтішна статистика: від 10% дітей, народжених ВІЛ-позитивними матерями, відмовились ще у пологовому будинку, навіть не знаючи точного статусу немовляти.

Лише протягом минулої осені, окрім столиці, подібні тренінги були проведені також у АР Крим, Одеській, Донецькій, Дніпропетровській, Миколаївській, Івано-Франківській, Херсонській, Хмельницькій та Черкаській областях. Навчання та бесіди проводилися не лише з членами ро-

Діти з ВІЛ не становлять небезпеки навколишнім!

ВЧИТИСЯ ЖИТИ З... ВІЛ

дин, де є дітки з ВІЛ, а й з учителями та вихователями шкіл та дитячих садочків, медичним персоналом цих закладів. Батьки та педагоги нерідко бояться спілкуватися з інфікованою дитиною, не розуміючи, що вона така ж, як і інші її ровесники. До того ж, інфікування дитиною дитини жодного разу не було зареєстроване не те що в Україні, а навіть у світі!

Під час семінару охоплено три основні моменти: лікування та діагностика; психологія – синдром втрати батьків у дітей-сиріт (адже часто названі батьки не спілкуються на цю тему з дітьми, які хочуть знати, де їхні кровні мама і тато тощо), приховування від дитини її статусу (це можливо лише, якщо дитина маленька, а от коли вона підрастає, в неї виникає чимало запитань: чому я так часто відвідую лікаря? чому я маю щодня приймати ліки? чому мої друзі не ходять до Центру СНІДу? – часто батьки не готові відповісти на такі запитання, тож тут їм допомагають знайти правильні слова та пояснення), нормативно-правове забезпечення догляду, виховання, навчан-

ня ВІЛ-позитивної дитини.

У рамках «Програми з підготовки прийомних батьків, опікунів та піклувальників, які беруть на виховання ВІЛ-позитивних дітей», взяли участь як потенційні батьки і опікуни, так і ті, що вже мають досвід виховання таких дітей. З ними працювали фахівці центрів соціальних служб, служб у справах дітей, медичні працівники.

Така підтримка та навчання впроваджуються завдяки Представництву Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні та Всеукраїнській мережі людей, що живуть із ВІЛ/СНІД.

– Ці семінари надзвичайно важливі, адже вони забезпечують високий рівень знань та навичок із догляду та підтримки інфікованих дітей, дають змогу потенційним опікунам та названим батькам долати острах перед хворобою і суспільною думкою, відчувати впевненість у власних силах, – зазначила виконавчий директор київського відділення ВБО Всеукраїнської мережі ЛЖВ, ведуча столичних тренінгів Лада Булах.

У рамках проекту також проведено комплексний аналіз українського законодавства і практик у сфері розвитку та підтримки сімейних форм виховання для дітей з ВІЛ, які позбавлені батьківського піклування. Результатом такої роботи стане розробка нормативно-правових позицій, методичних матеріалів для запобігання «соці-

ВАЖЛИВІ АСПЕКТИ НАРОДЖЕННЯ ЗДОРОВОЇ ДИТИНИ

Найголовніше – стратегія: вагітність має бути запланованою, ВІЛ-інфекція не повинна стати сюрпризом, жінка якомога раніше має стати на облік жіночої консультації, пройти тестування разом із батьком майбутньої дитини. Але часто жінки інфікуються в період грудного вигодовування і вже потім передають інфекцію дітям. У такому разі слід стати на облік до Центру СНІДу і приймати препарати, які пригнічують розмноження вірусу в організмі матері.

В Україні був випадок, коли 10 років тому ВІЛ-позитивна жінка народила інфіковану дитину, однак після цього, за кваліфікованої допомоги, вона народила ще двох абсолютно здорових дітей! Також нам удалося поспілкуватися з родиною, в якій дружина здорова, а чоловік має ВІЛ-позитивний статус. Ця сімейна пара нині має 10-місячну абсолютно здорову дитину. Це стало можливим саме завдяки інформованості та допомозі фахівців.

альному сирітству» і влаштування дітей з інтернатів до сімей.

БЕЗПЕЧНЕ НАРОДЖЕННЯ

Від кого це залежить? Часто навіть не від матері, а від держави... точніше – її фінансування. За словами лікаря-педіатра, інфекціоніста міського центру СНІДу Ірини Раус, існують спеціальні центри, лікарі, діагностика та препарати, що в комплексі може допомогти будь-якій ВІЛ-позитивній жінці народити здорову дитину!

– В першу чергу ми має-

мо забезпечити дітям народження без ВІЛ! – наголошує Лада Булах. – На жаль, кількість ВІЛ-інфікованих дітей у столиці на кінець 2010 року збільшилася майже на 2%. Це означає, що більше 3-х новонароджених зі 100 є ВІЛ-інфікованими! А найжахливіше у цій ситуації те, що дітки, які могли народитися здоровими, народжуються з ВІЛ через нестачу фінансування програм профілактики вертикальної трансмісії – передачі ВІЛ від матері до дитини. Так, на забезпечення немовлят адаптованими молочними сумішами із запланованих 686 тис. грн цього року

“

На сьогодні державна допомога родинам, які взяли під опіку ВІЛ-позитивну дитину, становить 34 гривні на місяць! За словами названих батьків, вони навіть не оформлюють документи на одержання цих коштів, а суму вважують – знущанням!

міським бюджетом виділено лише 174 тис. грн (25%). Така ж невтішна ситуація була і торік! Аби було зрозуміліше, до чого тут збільшення кількості дітей з ВІЛ, наведемо лише один факт: 30–40% дітей можуть перейти на ВІЛ через грудне молоко матері, навіть якщо народилися без позитивного статусу.

А нестача тест-систем ІФА (тести, якими тестують на ВІЛ усіх, у тому числі й вагітних) призвела до того, що в тестуванні на ВІЛ вагітних у 2010 році були провали і жінки народжували необстеженими – відповідно вони не пройшли профілактику і народили ВІЛ-позитивних дітей.

– Це однією проблемою столиці є складні форми препаратів антиретровірусної терапії (терапія для ВІЛ-інфікованих). Для дітей повинні закуповуватися ліки у формі сиропів, пігулок різного потрібного дозування АРТ-терапії відповідно до ваги дитини, – каже Ірина Раус. – Оскільки таких ліків не маємо, мами та рідні лікують дітей «на око», ділять «дорослі» пігулки, самостійно відмірюючи кількість препарату.

Хочеться вірити, що наступного 2011 року ситуація зміниться і маленькі життя не будуть скалічені через брак коштів... А суспільство все ж змінить своє ставлення до ВІЛ-позитивних дітей і тим самим допоможе їм нормально, повноцінно жити.

АННА РЕПІЧ, «ПВ»

Понад 20
українських родин

взяли до себе дитину з ВІЛ-позитивним статусом.

Кімната відпочинку обслуговуючого персоналу

ІСТОРІЯ В КАМ'ЯНИХ БРИЛАХ

Є на Поліссі куточок, що привертає до себе увагу археологів, істориків і туристів. Це – Коростень, давня древлянська столиця, що простяглася на берегах річки Уж. Перші слов'янські племена оселились на цій території ще в V–VII століттях нашої ери. На місці одного з поселень, розташованого на високих гранітних скелях, і виникло місто, якому вже понад тисячу років. Сучасний Коростень є вдалим прикладом успішного місцевого самоврядування. Зусиллями громади, меценатів, підприємців відроджуються історичні пам'ятки, провадиться благоустрій зон відпочинку.

Командний пункт розташований на глибині 50 метрів

Потрібно дві години, щоб дістатися від Києва до Коростеня. Тутешні місця надзвичайно приваблюють тим, що дозволяють вивчати історію наочно, а не лише за книжками. Причому серед історичних місць Коростеня є не лише древлянські дохристиянські пам'ятки, а й унікальні згадки часів Великої Вітчизняної війни. Міська влада активно працює над створенням інвестиційно та туристично привабливого образу регіону. Приміром, будуються нові заводи, організуються фестивалі. Уже два роки поспіль у вересні тут проводять фестиваль дерунів, проте гостинні нащадки древлян із радістю почастиють вас цією стравою у будь-який час, коли ви завітаєте до Коростеня.

Серед представлених на експозиції протигазів є такі, конструкція яких свого часу становила військову таємницю

За непідтвердженими даними, тут мала бути ставка Сталіна. Телефонна лінія досі працює

На території міського парку ім. Островського розташований унікальний музейний комплекс під назвою «Скеля». Це колишній командний пункт лінії оборони, відомої як «Лінія Сталіна», розташований у межах 5-го Коростенського укріпленого району Київського особливого військового округу. Об'єкт було побудовано в 1937 році після директиви Червоної армії про закриття всіх кордонів укріпрайонами. На той час

він розташовувався за 60 км від кордону, але в 1939 році мапа кордонів змінилася, і за часів Другої світової війни командний пункт використовувався для зв'язку. Пункт захищений від можливих ударів із повітря півтораметровим шаром залізобетону, 18-метровим шаром гранітного масиву та 20 метрами піщано-глинистого ґрунту, що робить його невразливим навіть для сучасної військової техніки.

Під час військових дій частину комплексу було зруйновано. Часткову відбудову здійснили у 1986 році, але об'єкт і нині лишається не до кінця вивченим. Зараз до уваги відвідувачів пропонується другий поверх із трьох імовірних. Туристичний маршрут пролягає вузьким коридором довжиною 156 метрів. Командний пункт побудовано все-

редині природних печер, про які згадував ще Нестор літописець. Під час пожежі, яку влаштувала княгиня Ольга коростенцям на знак помсти за вбивство свого чоловіка князя Ігоря, місцеві мешканці ховалися від вогню в кам'яних печерах.

Отже, у вивченій частині об'єкта є 36 приміщень загальною площею 172 кв. метри. Що міститься на інших рівнях, лишається загадкою. У приміщеннях розгорнуті цікаві експозиції, присвячені історії технічних засобів протирадіаційного та хімічного захисту. Технічні системи – вентиляція, каналізація, водопостачання – перебувають у робочому стані. У «Скелі» відтворена реалістична атмосфера 30–40-х років.

НАТАЛІЯ ЛЕВІНА, «ПВ»
ФОТО АВТОРА

ЩОБ ПАМ'ЯТАЛИ

ПОВЕРНЕННЯ СОЛОМІЇ

Україна, і передусім Тернопіль, неабияк втішені, що геніальна українська співачка світової слави Соломія Крушельницька повернулася на батьківщину. У бронзі, на повний зріст. Такий пам'ятник оперній діві – перший у світі. Досі погруддя співачки були лише у Львівській опері, Мілані та Варшаві. Ідея цього проекту належить голові благодійного фонду «Соломія» Марті Подкович і з'явилася ще 2003 року. Відтоді почався активний збір коштів на його реалізацію. Як каже сама

М. Подкович, «ми зібрали понад 100 тисяч гривень». У січні–березні 2007-го Фонд провів творчий конкурс на кращий ескізний проект пам'ятника. Журі віддало перевагу авторській групі з Рівного та Тернополя. Скрупульозною є й робота ливарників – монумент сформовано суцільним литвом із бронзи, його висота – 3,8 метра і вага – 3,5 тонни. Ідею встановлення пам'ятника великій землячці підтримали голова міста Роман Заставний і його команда. Навіть перший урок цього навчального року було рекомендовано присвятити пам'яті Соломії Крушельницької. Відкриття монумента було ефектним та дуже урочистим – справжнє театралізоване дійство. Перше слово виголосив внучатий племінник Соломії, композитор, Герой України Мирослав Скорик. ...Місце поблизу драмтеатру, де стоїть пам'ятник, стало улюбленим для багатьох городян.

**ОЛЕНА ПРОХОРЕЦЬ,
СТУДЕНКА НМАУ
ІМ. П. І. ЧАЙКОВСЬКОГО
ФОТО В. БУРМИ**

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

Світова слава до С. Крушельницької прийшла на варшавській та краківській сценах, де вона співала заголовні партії в операх польського композитора Станіслава Монюшка. Критики змагалися у дифірамбах, стверджуючи, що вона «природжена Графиня» (одноіменна опера) і вона ж – найдосконаліше втілення бідної сільської дівчини Гальки (теж головний персонаж іншої опери С. Монюшка), яку занапасти розбещений панчик. А найпалкіші шанувальники Соломії, передусім студенти, вибігали після вистави на вулицю, розпрягали коней і на собі везли карету співачки аж до готелю. До речі, саме Соломія Крушельницька завдяки своєму співочому, артистичному таланту а також тому, що була непересічною особистістю, врятувала оперу Дж. Пуччіні «Чіо-Чіо-сан» («Мадам Баттерфляй»). Так сталося, що у лютому 1904 року вистава «з тріском» провалилася на сцені Міланського театру «Ла Скала», попри участь видатних

співаків, передусім Розіни Сторкіо. Відчаю композитора не було меж. Тоді друзі вмовили його дещо переробити оперу, а на головну партію запросити Соломію Крушельницьку. Зрештою, 29 травня того ж року на сцені театру «Гранде» відбулася прем'єра оновленої «Мадам Баттерфляй». Повний триумф! Публіка сім разів викликала артистів та композитора на сцену. Другого дня щасливий і вдячний Пуччіні надіслав Крушельницькій свій портрет із написом: «Найпрекрасніший та найчарівливіший Баттерфляй».

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА **ТЕТЯНА МОРГУН**

ДИВО – ПОРЯД

Замислений Віслучок із візком, Кіт із виделок, пам'ятник закоханим ліхтарям, герой улюбленого мультфільму – Їжачок у тумані та багато-багато інших чарівливих скульптур... Усе це роботи молодого київського художника й скульптора Костянтина Скретуцького. Чимало з них вирізьблено із сухого дерева, якому вправна рука дотепного майстра подарувала ніби друге життя.

ДАРУЮЧИ УСМІШКУ

Ось, приміром, «Балерина» в центрі столиці. Автор попервах задумав створити пам'ятник... сірнику і вже підготував рівний тонкий стовбур, замовив керамічну «голівку». Та одного разу на стовбурі з'явилася записка із проханням зробити тут пам'ятник балерині. Виявилось, що в будинку неподалік мешкала заслужена артистка балету, і сусіди вирішили поті-

шити її таким сюрпризом. Тож і постала замість сірника зворушлива тендітна постать із трохи сумним обличчям.

Не менш оригінальна робота Скретуцького – білий та пухнастий кіт, що «сидить» на дереві поблизу Золотих воріт.

На його виготовлення пішло аж шістьсот одноразових виделок!

До речі, саме Костянтин Скретуцький прикрасив своїми скульптурами мальовничу Пейзажну алею в Києві. Фантазія та майстерність молодого митця здаються просто-таки безмежними! Годі й ка-

зати, як радіє малеча можливості посидіти «в дзьобинку» пташки або всередині веселого зайця, з'їхати з гірки-слоненятка. У середині листопада саме там, на Пейзажці, з'явилася скульптура Маленького Принца за малюнками Антуана де

Сент-Екзюпері. Витончена мозаїчна фігурка, за задумом, буде оберегом цього нового дитячого містечка, яке не-

вдовзі має стати ландшафтним парком світового значення.

І справді: веселі, кумедні, дуже добрі персонажі Скретуцького викликають у великих та маленьких городян море позитивних емоцій.

“

Я дуже хочу, аби люди якнайчастіше усміхалися.

ВИСОКА НОТА

ХТО СПІВАЄ – ТОЙ ЩАСЛИВИЙ

Ці слова належать видатному фольклористу, основоположникові українського народно-хорового мистецтва Порфирию Демуцькому. На його честь із метою збереження та популяризації традиційної народної пісенної

творчості, унікальних зразків гуртового співу, задля репрезентування художніх багатств народної хорової поліфонії і виконавських стилів Національна всеукраїнська музична спілка й Хорове товариство ім. М. Леонтовича за підтримки Міністерства культури раз на три роки

проводять Всеукраїнський фестиваль-конкурс колективів народного хорового співу ім. Порфирія Демуцького.

Наприкінці листопада Національний заслужений академічний український народний хор України ім. Григорія Верьовки гостинно прочинив двері

для учасників цього, вже шостого за ліком, творчого змагання. Попри несприятливу фінансову ситуацію в конкурсі змогли взяти участь 20 колективів із різних областей та Києва.

Відрадно, що ФПУ долучилася до цього заходу і встановила свої спеціальні нагороди.

Сьогодні в Україні народний хор – це більше ніж просто спів чи дозвілля. Це явище етнокультурне, надзвичайно демократичний вид творчості, який виховує високі почуття, формує смаки, колективний дух, національну свідомість.

**ПЕТРО АНДРІЙЧУК,
ЧЛЕН ЖУРІ КОНКУРСУ**

“

...Коли диригент не має в собі моральних чарів, виконання хору може залишити слухачів холодними.

Порфирій ДЕМУЦЬКИЙ

Виступає хор «Дарничанка» під орудою професора П. Андрійчука

ЄВРОКУБКИ

ЖЕРЕБ КИНУТО!

У п'ятницю, 17 грудня, у швейцарському Ньйоні відбулося жеребкування весняної частини єврокубкової кампанії сезону 2010/2011 років. Від України боротьбу за континентальні футбольні трофеї продовжують «Шахтар» у Лізі чемпіонів і «Динамо» з «Металістом» у Лізі Європи.

У ПЛЕЙ-ОФФ – УПЕРШЕ. ДО РИМА – ВДРУГЕ

Донецький «Шахтар» під час розіграшу групового етапу найпопулярнішого клубного турніру континенту створив міні-сенсацію, посівши 1-ше місце у своїй групі «Н». «Гірники» програли лише один матч – у Лондоні «Арсеналу» (1:5), натомість узяли реванш у «канонірів» у Донецьку (2:1) і по два рази брали гору над португальською «Брагою» (3:0 і 2:0) і сербським «Партизаном» (1:0 і 3:0).

Тож донецьчани під час жеребкування 1/8 фіналу Ліги чемпіонів потрапили до числа «сіяних» команд. Єдиним колективом, з яким «гірники» за регламентом не могли зустрітись на цій стадії змагань, був суперник по груповому турніру лондонський «Арсенал». З-посеред усіх інших варіантів «спілий» жереб уже в першій парі визначив, що на шляху до звання переможця Ліги чемпіонів наступним суперником українців буде італійська «Рома» (після 17-го туру в італійській першості посідають п'яте місце, відстаючи від «Мілана» на 7 очок). Римляни фінішували другими у квартеті «Е», де виступали разом з мюнхенською «Баварією», швейцарським «Базелем» і румунським «Клузем». Підопічні Клаудіо Раньєрі у своїй групі програли по разі «Баварії» (на виїзді – 0:2) і «Базелю» (вдома – 1:3), а також зіграли на виїзді внічию з румунами – 1:1. У решті матчів триразові чемпіони Італії святкували перемоги, але мюнхенська «Баварія» у підсумку набрала на п'яте очок більше, тож фінішувала на чолі групи.

Італійці задоволені результатами жеребкування.

Капітан і символ команди Франческо Тотті, пише as-roma.ru з посиланням на romanews.eu, заявив: «Це один із клубів, з яким ми хотіли зустрітись. Серед інших варіантів «Шахтар» менш сильний. Однак треба поставитися до матчу з величезною увагою, бо суперник усе ж складний і до того ж грати доведеться в дуже холодному кліматі». Наставник «Роми» Клаудіо Раньєрі (повідомляє as-roma.ru з посиланням на vocegiallorossa.it), відзначив атакуючу ланку донецької команди.

– «Шахтар» – хороша команда, в якій є індивідуально сильні футболісти. У складі команди швидкі нападники, вони чудово провели груповий етап, тож це буде гарний двобій, – заявив очільник команди.

У той же час, розуміючи, що на етапі плей-офф слабких суперників не буває, гірники зважено поставилися до вибору жереба. Генеральний директор ФК «Шахтар» Сергій Палкін в інтерв'ю телеканалу «Футбол» відзначив:

– «Рома» серйозний суперник, з яким можна грати. Тим більше, що у нас уже є досвід гри з цією командою в сезоні 2006/07. На виїзді ми тоді програли, вдома виграла. Тому вважаю, що ми повинні грати і проходити далі. Понад те, відзначу, що якщо тоді у нас було недостатньо європейського досвіду, то тепер він у нас є. І сьогодні ми повинні показувати вже інший футбол.

51 504

загальна кількість місць для вболівальників на донецькій «Донбас Арені».

Едуардо був головною ударною силою «гірників» у матчах з «Арсеналом»

ТУРЕЦЬКИЙ БАР'ЄР ДЛЯ КИЯН

У розіграші Ліги Європи на весні Україну представлятимуть київське «Динамо» та харківський «Металіст» (львівські «Карпати» не змогли подолати бар'єр групового етапу). Під час жеребкування 1/16 фіналу Ліги Європи кияни потрапили до числа «сіяних» команд, адже посіли перше місце у групі «Е» (залишили позаду білоруський БАТЕ, голландський АЗ «Алкмаар» та молдавський «Шериф»); харків'яни ж були «несіяними», бо фінішували у своєму квартеті «І» другими (після голландського ПСВ «Ейндховен», випередивши італійську «Сампдорію» та угорський «Дебрецен»).

Клуби з однієї країни, а також команди, які зустрічалися на груповому етапі, під час жеребкування були розведені. Тож у підсумку суперником киян жереб обрав турецький «Бешикташ», харків'яни визначать сильнішого у двобій з німецьким «Байєром».

Тринадцятиразові чемпіони Туреччини поступилися першістю в квартеті «L» португальському «Порту»

СУПЕРНИКИ І РОЗКЛАД ІГОР

1/8 фіналу Ліги чемпіонів сезону 2010/2011
«Рома» (Рим, Італія) – «Шахтар» (Донецьк, Україна)
Матчі відбудуться 16 лютого та 8 березня 2011 року.

1/16 і 1/8 фіналу Ліги Європи сезону 2010/2011
1/16 фіналу
«Бешикташ» (Стамбул, Туреччина) – «Динамо» (Київ, Україна)
«Металіст» (Харків, Україна) – «Байєр» (Лeverкузен, Німеччина)
1/8 фіналу (зустрінуться переможці таких пар)
«Бешикташ» / «Динамо» – «Аріс» (Греція) / «Манчестер Сіті» (Англія)
«Металіст» / «Байєр» – «Наполі» (Італія) / «Вільярреал» (Іспанія)
Перші матчі 1/16 фіналу – 17 лютого, повторні – 24 лютого; поєдинки 1/8 фіналу відбудуться 10 і 17 березня.

на груповому етапі. У їхньому доробку – чотири перемоги, нічия і поразка. У чемпіонаті Туреччини справи у підопічних Берндта Шустера складаються не надто блискуче – лише п'ята сходинка турнірної таблиці і п'ятнадцятиочкове відставання від лідера «Трабзонспора» після 17 турів. В інтерв'ю офіційному сайту «Динамо» генеральний директор клубу Резо Чохонелідзе відзначив, що серед можливих суперників були команди й вищого класу.

– «Бешикташ» – амбітний суперник. До нього треба дуже добре підготувати-

ся. Це не сильна команда, але дуже кваліфікована, – сказав Резо Чохонелідзе, відзначивши при цьому, що, на відміну від України, у Туреччині на час проведення матчів чемпіонат буде у розпалі, тож суперник матиме певну перевагу у ігрових кондиціях.

З інформаційним відділом ФК «Динамо» думкою про результати жеребкування поділився й форвард «біло-блакитних» Андрій Ярмоленко:

– «Бешикташ» мені подобається, але нам буде доволі важко, особливо на їхньому полі. За такої бже-

Ми з повагою ставимося до «Роми», але зазначу, що «Шахтар» уже давно виріс із коротких штанців. Нам, за великим рахунком, було все одно, з ким грати.

РІНАТ АХМЕТОВ,
президент
ФК «Шахтар»

вільної підтримки, як у Туреччині, я вже давно не грав. Одне могу сказати напевно: в характері ми їм точно не поступимося, битимемося до кінця.

«АСПИРИНОВИЙ» КЛОПІТ ХАРКІВ'ЯН

Суперник харків'ян на груповому етапі не програв жодного матчу (по три нічії і перемоги). Однак при цьому особливою результативністю не відзначається – лише у матчі першого туру леверкузенці розгромили норвезький «Русенборг» (4:0), а надалі більше одного гола за гру не забивали! У Бундеслізі підопічні Юппа Хайнкеса після 17-ти турів ідуть третіми, на 10 очок відстаючи від дортмундської «Борусії». Як повідомляє прес-служба «Металіста», у коментарі телеканалу «Футбол» головний тренер харків'ян Мирон Маркевич оцінив суперника так:

– Це хороша команда, нині одна з найкращих у Німеччині. У той же час були й набагато серйозніші суперники: той же «Ліверпуль», ЦСКА, «Зеніт», «Манчестер Сіті». На цьому етапі «прохідних» команд уже немає.

А президент клубу Олександр Ярославський зазначив:

– «Металіст» взимку підсилувався. У нас є позиції, на які потрібні нові виконавці. Це і середина поля, і напад, і центральний захисник. Нам потрібні топ-гравці, тож за ціною «не постоїмо». А відтак сподіваємося домогтися позитивного результату у двобій з «Байєром».

Залишається дочекатися весни. Вболіватимемо за продовження лігочемпіонських подвигів «Шахтаря» і за вдалий виступ у Лізі Європи «Динамо» та «Металіста».

ВОЛОДИМИР ПОЛЕТАЄВ,
«ПВ»

ПЕРЕДПЛАТА

УВАГА! ТРИВАЄ
ПЕРЕДПЛАТА
НА 2011 РІК

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ ТА ВАРТІСТЬ ВИДАНЬ ПІДПРИЄМСТВА «ПРОФІНФОРМ» ФПУ НА РІК:

22152 ГАЗЕТА «ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ» – 148,44 грн.

22153 ГАЗЕТА «ПРОФСООЗНЫЕ ИЗВЕСТИЯ» – 148,44 грн.

22909 ЖУРНАЛ «БІБЛІОТЕЧКА ГОЛОВИ ПРОФСПІЛКОВОГО КОМПІТЕТУ» – 65,64 грн.

ПЕРЕДПЛАТА
НЕ ЗАВЕРШУЄТЬСЯ
НИКОЛИ!

КОНКУРСИ

ЧУЖИХ ДІТЕЙ НЕ БУВАЄ...

У вас є комічні фотографії? Вигадайте до них цікаві коментарі та надішліть на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Ш. Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033 або profvisti@ukr.net. Найкраще фото буде розміщене у наступному номері газети.

ВАШІ ЗА НАШУ ПОМИЛКУ

Після виходу в світ минулого, 50-го, номера з конкурсом «Ваші сто гривень – за нашу помилку» першою надіслала правильну відповідь Наталія Шкільняк із с. Нове Село Тернопільської області. За знайдену в № 50 помилку в слові «справжньому» (правильно – «справжнього») на стор. 15 переможниця отримує сто гривень. Одержати виграні сто гривень шановний дописувач може в редакції (або слід повідомити номер рахунка, на який ми перекажемо гроші). Для цього необхідно звернутися до редакції та пред'явити передплатну квитанцію на газету «Профспілкові вісті» на поточний або наступний рік – адже наш конкурс організований для передплатників газети. Пропонуємо вам і в цьому номері знайти помилку та надіслати відповідь електронною поштою profvisti@ukr.net або листом на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Шота Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033. Хто зробить це правильно та скоріше за всіх, одержить сто гривень.

ГОРОСКОП

27 ГРУДНЯ – 3 СІЧНЯ

ОВЕН (21.03–20.04)

Із самого початку тижня варто з оптимізмом узятися за справи. У всьому зберігайте впевненість. Слід завершити те, що не хотілося б переносити на наступний рік.

ТЕЛЕЦЬ (21.04–20.05)

У першій половині тижня конфлікти в сім'ї можуть виникнути буквально на пустому місці. Дратівливість у цій ситуації – не найкращий помічник.

БЛИЗНЮКИ (21.05–21.06)

Нині від вас буде потрібна максимальна щирість. Той, кого ви кохаєте, буде зворушений вашою довірою і обов'язково допоможе вам упоратися з труднощами.

РАК (22.06–22.07)

Слід бути уважним до витрат. Може виникнути спокуса витратити зовсім на іншу річ ті гроші, що відкладені на подарунки – існує велика вірогідність витратитися на розпродажах.

ЛЕВ (23.07–23.08)

У середині тижня настане багате на емоції життя. Проте приймати важливі рішення нині не рекомендовано, а якщо чекати не можна – попросіть поради у родичів.

ДІВА (24.08–23.09)

Життя складається з білих і чорних смуг. Ось і новий тиждень, немов зебра, – смугастий. То Дівам напролюд таланити, то доля на якийсь час відвертається від них, віддаючи всю свою увагу комусь іншому.

ТЕРЕЗИ (24.09–23.10)

Останній тиждень року, що минає, буде сприятливим для наведення ладу у всьому. Піклуйтесь про справи або домашній затишок, не забудьте і про здоров'я.

СКОРПІОН (24.10–22.11)

Хоч би яким тяжким видався понеділок, слід зберігати витримку. Докори на вашу адресу викликають сторонніми причинами, а отже, не відповідають дійсності.

СТРЕЛЕЦЬ (23.11–22.12)

Попереду важливий, перехідний етап у долі, коли закладаються основи стосунків. Підійдіть з усією відповідальністю до всього, чим вам належить займатися.

КОЗЕРІГ (23.12–20.01)

Не заціклюйтеся на роботі, вчасно відпочивайте – всі гроші не заробите, а здоров'я не купите. У другій половині тижня можуть виникнути проблеми зі здоров'ям.

ВОДОЛІЙ (21.01–19.02)

Слід проявити активність на робочому місці – успішно завершити справи, не залишаючи їх на майбутній рік.

РИБИ (20.02–20.03)

Перша половина тижня – період рішучих дій. Завершіть те, що давно відклали – настав ваш час. Зірки відкривають перед вами найширші можливості.

СКАНВОРД

ВПИШІТЬ СЛОВО

Grid for word search

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, виріжте сканворд по червоній рамці й надішліть нам на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Ш. Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033 або надішліть відповідь електронною поштою: profvisti@ukr.net. Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – піврічна безкоштовна передплата на газету «Профспілкові вісті».

Вітаємо Мирона Кулиничка, м. Тернопіль, який правильно розгадав сканворд у № 50.

Large crossword puzzle grid with clues and images of a goat, a hedgehog, and a beetle.

Відповіді на сканворд, надрукований у № 50

Grid with answers for the crossword puzzle

Правильна відповідь «святвечір»